

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2118 irányelve (2021. november 24.) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló 2009/103/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 1

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2021/2119 végrehajtási rendelete (2021. december 1.) a gazdasági szereplőktől és gazdálkodói csoportoktól megkövetelt egyes nyilvántartásokra és nyilatkozatokra, valamint a tanúsítványok kiállításához szükséges technikai eszközökre vonatkozó részletes szabályoknak az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban történő megállapításáról, valamint az (EU) 2021/1378 bizottsági végrehajtási rendeletnek a harmadik országbeli gazdasági szereplők, gazdálkodói csoportok és exportőrök tanúsítványának kiállítása tekintetében történő módosításáról 24

HATÁROZATOK

- ★ A Tanács (EU) 2021/2120 határozata (2021. november 25.) az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságában az AKCS–EU Nagykövetek Bizottsága 3/2019 határozatának az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) bekezdése szerinti átmeneti intézkedések elfogadása céljából történő módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról 28
- ★ A Bizottság (EU) 2021/2121 határozata (2020. július 6.) az iratkezelésről és az irattárról 30

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 209., 2021.6.14.)

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/2118 IRÁNYELVE

(2021. november 24.)

a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló 2009/103/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A gépjármű-felelősségbiztosítás különösen fontos az európai polgárok számára, legyenek akár biztosítottak, akár egy balesetből eredően esetlegesen károsultak. A gépjármű-felelősségbiztosítás a biztosítók számára szintén nagy jelentőséggel bír, mivel az az Unióban a nem életbiztosítási piac fontos szegmensét képezi. A gépjármű-felelősségbiztosítás jelentős hatással van a személyek, áruk és járművek szabad mozgására, és ennek következtében a belső piacra is. Ezért a pénzügyi szolgáltatások terén az uniós fellépés egyik kulcsfontosságú célkitűzése a gépjármű-felelősségbiztosítás belső piacának megerősítése és egységesítése.
- (2) 2017-ben a Bizottság elvégezte a 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ működésének – így többek között az említett irányelv eredményességének, hatékonyságának és más uniós szakpolitikákkal való összhangjának – értékelését. Az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy a 2009/103/EK irányelv összességében jól működik és a legtöbb aspektus tekintetében nem szorul módosításra. Ugyanakkor négy olyan terület került meghatározásra, amelyek tekintetében célzott módosítások lennének indokoltak: a biztosító fizetési képessége esetén a balesetek károsultjainak nyújtott kártérítés, a biztosítási fedezet kötelező legkisebb összegei, a járművek biztosításának tagállamok általi ellenőrzése, és a biztosítottak kártörténeti igazolásainak új biztosító általi felhasználása. E négy területen kívül a következőket, nevezetesen a szállított gépjárműveket, a gépjármű által vontatott pótkocsi részvételével bekövetkezett baleseteket, a független gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközöket,

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 85. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2021. október 21-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. november 9-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/103/EK irányelve (2009. szeptember 16.) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről (HL L 263., 2009.10.7., 11. o.).

valamint az információs központokat és a károsultaknak nyújtandó tájékoztatást is olyan területekként azonosították, amelyek tekintetében célzott módosítások lennének indokoltak. Továbbá a 2009/103/EK irányelv egyértelműbbé tétele érdekében adott esetben helyénvaló az említett irányelvben az „injured party” („károsult”) szinonimájaként használt „victim” (a magyar változatban: „károsult”) kifejezést az „injured party” vagy adott esetben „party injured” („károsult”) kifejezéssel helyettesíteni, a megfelelő módosítások révén. E módosítások kizárólagos célja az irányelvben használt terminológia harmonizálása, és azok nem minősülnek érdemi változtatásnak.

- (3) A 2009/103/EK irányelv hatálybalépése óta számos új motoros meghajtású járműtípus került a piacra. Ezek közül néhány kizárólag elektromos motorral működik, némelyikük segédberendezéssel. Ezeket a járműveket figyelembe kell venni a „gépjármű” fogalmának meghatározásakor. E fogalom meghatározásának az ilyen gépjárművek általános jellemzőin, különösen legnagyobb tervezési sebességükön és nettó tömegükön kell alapulnia, és úgy kell rendelkeznie, hogy csakis a kizárólag mechanikus meghajtású járművekre vonatkozik. A fogalom meghatározást a gépjármű kerekeinek számától függetlenül kell alkalmazni. A fogalom meghatározásnak nem kell kiterjednie a mozgáskorlátozott személyek általi használatra szánt kerekesszékekre.
- (4) Azokat a könnyű elektromos járműveket, amelyekre nem terjed ki a „gépjármű” fogalma, ki kell zárni a 2009/103/EK irányelv hatálya alól. Ugyanakkor az említett irányelv egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban az általuk meghatározandó feltételek mellett előírják a gépjármű-felelősségbiztosítást minden olyan szárazföldi motoros berendezés tekintetében, amely nem tartozik a „gépjármű” irányelv szerinti fogalom meghatározásába, és amelyre következőképpen az említett irányelv nem ír elő ilyen biztosítást. Az említett irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban sem, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek arról, hogy a bármely egyéb motoros berendezés által okozott balesetek károsultjai a 4. fejezetben meghatározottak szerint a tagállam kártérítési szervezetéhez fordulhassanak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy amennyiben a területükön lakóhellyel rendelkező személyek egy másik olyan tagállamban szenvednek kárt ilyen egyéb motoros berendezés által okozott balesetben, amelyben a gépjármű-felelősségbiztosítás nem kötelező e motoros berendezés esetében, akkor az említett személyek a lakóhelyük szerinti tagállam 4. fejezetben meghatározott kártérítési szervezetéhez fordulhassanak. A tagállamok kártérítési szervezetei számára lehetővé kell tenni, hogy kölcsönös megállapodást kössenek arról, hogy ilyen helyzetekben hogyan fognak együttműködni.
- (5) Az Európai Unió Bírósága közelmúltbeli határozataiban, nevezetesen a *Vnuk* ⁽⁴⁾, a *Rodrigues de Andrade* ⁽⁵⁾ és a *Torreiro* ⁽⁶⁾ ügyekben hozott ítéletekben egyértelművé tette a „gépjárművek használata” fogalom jelentését. A Bíróság egyértelművé tette különösen azt, hogy a gépjárművek rendszerint szállítási eszközként szolgálnak, az ilyen jármű jellemzőitől függetlenül, illetve azt, hogy az ilyen gépjárművek használata kiterjed a gépjármű minden olyan használatára, amely összeegyeztethető szállítási eszközként való szokásos funkciójával, függetlenül a gépjármű által használt terep jellemzőitől, és attól, hogy az álló helyzetben van-e vagy mozog. A 2009/103/EK irányelv nem alkalmazandó, ha a baleset időpontjában az ilyen gépjármű szokásos funkciója „nem szállítási eszközként való használat”. Ez a helyzet állhat fenn akkor, ha a gépjárművet nem az említett irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használják, mivel szokásos funkciója például „ipari vagy mezőgazdasági energiaforrásként történő használat”. A jogbiztonság érdekében célszerű ezt az ítélkezési gyakorlatot a 2009/103/EK irányelvben tükrözni a „gépjárműhasználat” fogalmának bevezetésével.
- (6) Egyes gépjárművek kisebb méretűek, és ezért más gépjárművekhez képest kevésbé valószínű, hogy jelentős személyi sérülést vagy anyagi kárt okoznának. Aránytalan lenne, és nem volna időtálló, ha ezekre is kiterjedne a 2009/103/EK irányelv hatálya. Az említett irányelv hatályának kiterjesztése e gépjárművekre továbbá aláásná az újabb járművek, például a nem kizárólag mechanikus erővel hajtott elektromos kerékpárok elterjedését, és az innováció ösztönzése ellen hatna. Továbbá nincs elegendő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az ilyen, kisebb méretű járművek ugyanolyan nagyságrendben okoznának károsultakkal járó balesetet, mint más járművek, például a személygépkocsik vagy teherautók. A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban az uniós szintű követelményeknek ezért csak azokra a járművekre kell vonatkozniuk, amelyeket a 2009/103/EK irányelv gépjárműként határoz meg.

⁽⁴⁾ A Bíróság C-162/13. sz., *Vnuk* ügyben 2014. december 4-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2014:2146.

⁽⁵⁾ A Bíróság C-514/16. sz., *Rodrigues de Andrade* ügyben 2017. november 28-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2017:908.

⁽⁶⁾ A Bíróság C-334/16. sz., *Torreiro* ügyben 2017. december 20-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2017:1007.

- (7) A gépjármű-felelősségbiztosításnak alapelveként a tagállamok minden területén ki kell terjednie a balesetekre. Egyes tagállamok azonban rendelkezéseket hoztak azon gépjárművekre vonatkozóan, amelyeket kizárólag olyan területeken használnak, ahová korlátozott a belépés. E tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozott mértékben eltérjenek a 2009/103/EK irányelv 3. cikkétől azon korlátozottan megközelíthető területek tekintetében, ahová illetéktelen személyek nem léphetnek be, például helyspecifikus területek, valamint a kikötőkben és repülőtereken használt berendezések elhelyezésére szolgáló területek tekintetében. Az ilyen eltéréseket bevezető tagállamnak megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak biztosítására, hogy az ilyen gépjárművek által okozott kárért kártérítést fizessenek.
- (8) A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy ne írjanak elő kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást olyan járművek esetében, amelyek közutakon való használata nemzeti jogokkal összhangban nem engedélyezett. E tagállamoknak mindazonáltal meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen gépjárművek által okozott kárért kártérítést fizessenek, kivéve, ha az adott tagállam úgy dönt, hogy a 2009/103/EK irányelv 10. cikkétől eltér az ilyen gépjárművek által okozott azon károk megtérítése tekintetében is, amelyeket olyan, a nyilvánosság elől elzárt területen okoztak, ahová a belépés a nemzeti jogszabályaik alapján jogilag vagy fizikailag korlátozott. A 10. cikkétől való ilyen eltérés alkalmazandó azokra a gépjárművekre, amelyek tekintetében valamely tagállam úgy határozott, hogy eltér a biztosítási kötelezettségtől, mivel e gépjárművek közutakon való használata nemzeti jogával összhangban nem engedélyezett, még akkor is, ha az ilyen járművekre vonatkozó biztosítási kötelezettség a 2009/103/EK irányelv 5. cikkében előírtak szerinti más eltérés hatálya alá is tartozhat.
- (9) Egyes tagállamokban hatályban vannak olyan rendelkezések, amelyek a gépjárműveknek a személyi sérülés vagy anyagi kár szándékos okozására szolgáló eszközként való használatára vonatkoznak. Adott esetben a legsúlyosabb bűncselekmények esetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy folytassák azon joggyakorlatukat, hogy az ilyen károkat kizárják a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból, vagy visszafizettessék a károsultaknak kifizetett biztosítási kártérítés összegét az említett sérülésért vagy kárért felelős személyekkel. Annak érdekében azonban, hogy ne csökkenjen a 2009/103/EK irányelv által biztosított védelem, az ilyen joggyakorlatot csak akkor szabad megengedni, ha egy tagállam biztosítja, hogy ilyen esetekben a károsultak a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon részesüljenek kártérítésben. Amennyiben a tagállam nem ír elő olyan alternatív kártérítési mechanizmust vagy biztosítékot, amely a károsultak számára a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon biztosítja a kártérítést, az ilyen károkat az említett irányelvnek megfelelően kell fedezni.
- (10) A tagállamok nem alkalmazhatják a 2009/103/EK irányelvet a gépjárművek használatára a nemzeti joguknak megfelelően lehetővé tett gépjárműsport-rendezvények és -tevékenységek során, beleértve a futamokat és versenyeket, valamint a többek között a sebességgel, megbízhatósággal vagy készségekkel kapcsolatos edzést, tesztelést és bemutatásokat is. Az ilyen mentesített tevékenységeket korlátozottan megközelíthető és körülhatárolt területen kell végezni oly módon, hogy a rendes forgalom, a lakosság és a tevékenységhez nem kapcsolódó felek ténylegesen vagy potenciálisan ne közlekedhessenek az igénybe vett útvonalon. Az ilyen tevékenységek általában magukban foglalják a kijelölt gépjárműsport-utakon vagy útvonalakon, valamint a közvetlen közelben lévő területeken, például a biztonsági területeken, a boxkiállításra szolgáló területeken és garázsokban végzett tevékenységeket, ahol a balesetek kockázata sokkal nagyobb, mint a rendes utakon, és ahová illetéktelen személyek nem léphetnek be.
- (11) A gépjárműsport-rendezvényekre és -tevékenységekre vonatkozó kivétel csak akkor alkalmazható, amennyiben a tagállam biztosítja, hogy a rendezvény vagy tevékenység szervezője vagy bármely más fél rendelkezik egyéb biztosítással vagy biztosítékkal, amely kiterjed a harmadik feleknek – köztük a nézőknek és más, közelben tartózkodó személyeknek – okozott károkra, de nem szükségszerűen fedezi a részt vevő járművezetőket és gépjárműveiket érő károkat. Amennyiben a szervezők vagy más felek a mentesség feltételeként nem kötöttek alternatív biztosítási vagy biztosítéki szerződést, a kárt – a részt vevő járművezetőket és járműveiket ért kár esetleges kivételével – a 2009/103/EK irányelvvel összhangban kell fedezni.
- (12) Annak érdekében azonban, hogy ne csökkenjen a 2009/103/EK irányelv által biztosított védelem, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jogokkal összhangban megengedett és az említett mentességre jogosult gépjárműsport-rendezvények és -tevékenységek során a károsultak a kárért a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon részesüljenek kártérítésben.

- (13) Gyártásuk és szállításuk során a gépjárművek nem rendelkeznek szállítási funkcióval, és nem tekinthetők a 2009/103/EK irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használatban lévő járműveknek. Ha azonban egy tagállam úgy dönt, hogy a 2009/103/EK irányelv 28. cikkének (1) bekezdése értelmében nem alkalmazza ezen járművekre a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó követelményt, akkor az ezen gépjárművek által okozott esetleges károk fedezésére vállalati felelősségbiztosítást kell kötni.
- (14) Jelenleg számos tagállam nemzeti jogszabályai a biztosítási kötelezettséget a 2009/103/EK irányelv 3. cikke első bekezdésének értelmében vett gépjárműhasználatához kötik. Ezekben a tagállamokban a gépjárműhasználat csak akkor megengedett, ha a gépjárművet nyilvántartásba vették. E tagállamok jogszabályai előírják, hogy a gépjárműnek gépjármű-felelősségbiztosítással kell rendelkeznie a gépjármű aktív nyilvántartásba vétele és a 2009/103/EK irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében vett használata során. Ezért az említett tagállamok nem írják elő a biztosítási fedezetet olyan gépjárművek használata esetén, amelyeket tartósan vagy ideiglenesen töröltek a nyilvántartásból, mert például múzeumban vannak, restaurálás alatt állnak, vagy mert egyéb okokból – pl. idényszerű használat miatt – hosszabb ideig nem használják őket. Ezeknek a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a 2009/103/EK irányelv alapján rendelkezésre álló kártérítéssel összhangban kártérítést fizessenek a területükön és más tagállamok területén az említett irányelvben meghatározott, az irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használt gépjárművek által okozott kárért.
- (15) Jelenleg egyes tagállamok – amelyekben a gépjárműhasználatra vonatkozó felelősségbiztosítás kötelezettsége nem kapcsolódik a gépjármű nyilvántartásba vételéhez – a nemzeti jogukkal összhangban nem követelik meg a forgalomból hivatalosan kivont gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosítását. A forgalomból való ilyen hivatalos kivonásra példa az illetékes hatóságnak vagy az illetékes hatóság feladatait ellátó más kijelölt félnek küldött értesítés, vagy egyéb ellenőrizhető fizikai intézkedés megtétele. Ezeknek a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a 2009/103/EK irányelv alapján rendelkezésre álló kártérítéssel összhangban kártérítést fizessenek a területükön és más tagállamok területén ilyen gépjárművek által okozott kárért.
- (16) A tagállamoknak jelenleg tartózkodniuk kell olyan gépjárművek biztosításának ellenőrzésétől, amelyek szokásos üzemeltetési helye egy másik tagállam területén található, vagy amelyek szokásos üzemeltetési helye harmadik ország területén található, és amelyek egy másik tagállam területéről lépnek a területükre. Az új technológiai fejlesztések – például az automatikus rendszámfelismerést lehetővé tevő technológia – lehetővé teszik a járművek biztosításának ellenőrzését a járművek megállítása – és így a személyek szabad mozgásának akadályozása – nélkül. Ezért célszerű lehetővé tenni a járművek biztosításának említett ellenőrzését, de csak akkor, ha az megkülönböztetésmentes, szükséges és arányos, az adott nemzeti területen alkalmazott olyan általános ellenőrzési rendszer részét képezi, amelynek keretében az ellenőrzéseket végző tagállam területén szokásos üzemeltetési hellyel rendelkező gépjárműveket is ellenőrizik, és nem szükséges hozzá a jármű megállítása.
- (17) Azon tagállamoknak, amelyek olyan rendszer létrehozását választják, amelynek keretében a kezelt személyes adatokat – mint például a rendszámfelismerő technológia alapján előállított adatokat – utólagosan esetlegesen más tagállamokkal oszthatják meg, jogszabályban kell lehetővé tenniük a biztosítás nélküli gépjárművezetéssel szembeni fellépés céljára a személyes adatok kezelését az érintettek jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek biztosítására irányuló megfelelő intézkedések meghatározása mellett. Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (?) rendelkezései alkalmazandók a személyes adatok biztosítás nélküli gépjárművezetéssel szembeni fellépés céljára történő kezelésére. A tagállamok jogszabályainak meg kell határozniuk mindenekelőtt a konkrét célt, hivatkozniuk kell a vonatkozó jogalapra, meg kell felelniük a vonatkozó biztonsági követelményeknek és tiszteletben kell tartaniuk a szükségesség, az arányosság és a célhoz kötöttség elvét, továbbá arányos adatmegőrzési időszakot kell meghatározniuk. Ezenfelül a személyes adatok beépített védelmének és alapértelmezett védelmének elvét valamennyi olyan adatkezelési rendszerre alkalmazni kell, amelyet a tagállamok jogszabályainak keretében dolgoznak ki és használnak.
- (18) Ezen alapelveknek megfelelően a tagállamok nem őrizhetik meg a kizárólag a biztosítás ellenőrzésének kezelése céljából kezelt adatokat annál hosszabb ideig, mint amennyi annak megállapításához szükséges, hogy egy gépjármű rendelkezik-e érvényes biztosítási fedezettel. Ha a járműről megállapítják, hogy érvényes biztosítással rendelkezik, úgy az ellenőrzéssel kapcsolatos összes adatot törölni kell. Ha az ellenőrző rendszer nem képes megállapítani, hogy

(?) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

a gépjármű rendelkezik-e biztosítással, az adatok csak korlátozott időtartamig őrizhetők meg, amely nem haladhatja meg a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzéséhez szükséges napok számát. Azon gépjárművek esetében, amelyek nem rendelkeznek érvényes biztosítással, észszerű előírni, hogy az ezzel kapcsolatos adatokat mindaddig megőrizték, amíg az esetleges közigazgatási vagy bírósági eljárásokat lefolytatják, és a járműre vonatkozóan érvényes biztosítást kötnek.

- (19) A 2009/103/EK irányelv jelenleg különböző referencia-időpontokat határoz meg a biztosítási fedezet legkisebb összegének időszakos újraszámítására vonatkozóan a különböző tagállamokban, amely az adott tagállamtól függően a biztosítási fedezet legkisebb összegei közötti eltéréseket eredményez. A károsultak azonos szintű minimális védelmének Unión belüli biztosításához harmonizálni kell az említett legkisebb összegeket, és be kell vezetni egy egységes felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést, az Eurostat által közzétett harmonizált fogyasztói árindexet használva referenciaértékként, valamint az ilyen felülvizsgálatot szabályozó és az egységes időkeretet meghatározó eljárási szabályokat.
- (20) A közlekedési balesetek következtében károsultak hatékony és eredményes védelme megköveteli, hogy ezek a károsultak jogosultak legyenek kártérítést igényelni a lakóhelyük szerinti tagállamban, továbbá arra, hogy kérelmükre észszerű időn belül választ kapjanak. Megköveteli továbbá, hogy az említett károsultak, amennyiben kárigényük megalapozott, minden esetben az általuk elszenvedett személyi sérüléseknek, illetve anyagi károknak megfelelő összegű kártérítésben részesüljenek, tekintet nélkül arra, hogy a felelős fél biztosítója fizetőképese-e vagy sem. Ezért a tagállamoknak létre kell hozniuk vagy fel kell hatalmazniuk egy szervezetet, amely elsődleges kártérítést nyújt a területükön lakóhellyel rendelkező károsultaknak, és amely jogosult a felelős fél járművének biztosítási kötvényét kiállító fizetéseképtelen biztosító székhelye szerinti tagállam ugyanezen célból létrehozott vagy felhatalmazott szervezetétől követelni az említett kártérítés megtérítését. Amennyiben egy tagállam már rendelkezik kártalanítási rendszerrel, lehetővé kell tenni a tagállam számára, hogy a továbbiakban is megengedje annak működését.
- (21) A biztosító különböző módokon válhat fizetéseképtelenné, például csőd jelentése miatt, kötelezettségei teljesítésének elmulasztása miatt miután a székhelye szerinti tagállamban lemondott az engedélyéről, vagy amiatt, hogy engedélyét visszavonták vagy a tevékenységét megtiltó határozat született. Amennyiben végzés vagy határozat születik a csődeljárás vagy felszámolási eljárás megindítására vonatkozóan, a végzést vagy határozatot nyilvánosságra kell hozni. A biztosító székhelye szerinti tagállamban a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetnek tájékoztatnia kell az összes többi tagállam ilyen szervezetét az említett végzésről vagy határozatról.
- (22) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a károsult lakóhelye szerinti tagállamban a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetnek az eljárás valamennyi szakaszában hatásköre legyen tájékoztatást kérni a többi érintett szervezettől, hatóságtól és érdekelt féltől, tájékoztatni őket és tájékoztatást kapni tőlük, továbbá együttműködni velük. Az ilyen információknak elegendőnek kell lenniük ahhoz, hogy az információ címzettje legalább általános képet kapjon a helyzetről. Ez az információ fontos annak biztosításához, hogy a károsult kárát megtérítő szervezet a kártérítés kifizetése előtt önállóan vagy valamennyi érintett féllel együtt a nemzeti jogszabályok értelmében meggyőződhessen arról, hogy a biztosító már kártalanította-e a kártérítés igénylőjét a kárigénye tekintetében. Az e szervezethez benyújtott kárigény akár át is adható a biztosítónak további vizsgálat vagy döntés céljából, amennyiben az eljárásra vonatkozó nemzeti jog ezt előírja. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szervezet részletesebb tájékoztatást kérjen és kapjon a konkrét kárigényekről.
- (23) A megtérítési rendszer nem sértheti a károsultak kártérítési összeghatára tekintetében alkalmazandó jogot. Ugyanazokat az elveket kell alkalmazni a kárigényekre, függetlenül attól, hogy a biztosító fizetőképese vagy fizetéseképtelen. A felelős fél biztosítási kötvényét kibocsátó biztosító székhelye szerinti tagállam szervezetének észszerű időn belül teljesítenie kell a kifizetést annak a tagállamnak a szervezete számára, amelynek területén a károsult lakóhellyel rendelkezik, azt követően, hogy a biztosító székhelye szerinti tagállam szervezete a károsult lakóhelye szerinti tagállam szervezete által a károsult részére teljesített kifizetés tekintetében megtérítés iránti igényt kap.

- (24) A kárigények kezelésének különböző szakaszaitól, a károsultak részére teljesített kifizetésektől és a különböző szervezetek megtérítési eljárásaitól függően előfordulhat, hogy a biztosító fizetésektelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetek között teljesítendő kötelezettségek állnak fenn. A jogok átszállásának a kártérítést először kifizető szervezettől a másik tagállam szervezete felé kell történnie, ahogy a szervezetek felé teljesítendő megtérítés folyamata előrehalad. Ezért a károsultat a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szemben megillető jogoknak – annyiban, amennyiben ez a szervezet kártérítést nyújtott az elszenvedett kárért, és azt még nem térítették meg – át kell szállniuk a szervezetre. A károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai azonban nem szállnak át az említett szervezetre, amennyiben a szerződő vagy biztosított személy felelősségét a fizetésektelen biztosító fedezné az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.
- (25) A biztosító fizetésektelensége esetén a károsultak hatékony és eredményes védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a károsultak kártérítéséhez szükséges pénzeszközök a kártérítési kifizetések esedékességekor rendelkezésre álljanak. A szubszidiaritás elvével összhangban az említett intézkedéseket a székhely szerinti tagállamnak kell meghatározni nemzeti szinten. Ugyanakkor meg kell felelniük az uniós jognak és különösen az olyan elveknek, mint a *lex specialis* és a *lex posterior*. Annak elkerülése érdekében, hogy indokolatlan és aránytalan teher nehezedjen a biztosítókra, amennyiben egy tagállam pénzügyi hozzájárulásra kötelezi a biztosítókat, ezeket a hozzájárulásokat csak az adott tagállam által engedélyezett biztosítóktól kell beszedni. Ez nem érinti azon egyéb feladatok finanszírozását, amelyek a biztosító fizetésektelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetre ruházhatók.
- (26) Annak érdekében, hogy a biztosító fizetésektelensége esetén a károsultak kártérítésére vonatkozóan ezen irányelvben előírt követelmények hatékony végrehajtása biztosított legyen, az e feladattal megbízott szervezeteknek törekedniük kell arra, hogy megállapodást kössenek a feladataikról és kötelezettségeikről, valamint a megtérítési eljárásokról. Amennyiben az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül nem születik ilyen megállapodás, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ilyen szervezetek megtérítéssel kapcsolatos eljárási feladatainak és kötelezettségeinek meghatározására vonatkozóan.
- (27) A biztosító fizetésektelensége esetén a károsultak számára biztosítani kell a jogot arra, hogy kártérítést igényeljenek a lakóhelyük szerinti tagállam valamely szervezetétől, többek között akkor is, ha a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetek következtében szenvednek kárt. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen károsultak kártérítésének feladatát egy új szervezetre vagy egy már létező szervezetre bizzák, ideértve a 2009/103/EK irányelv 24. cikke alapján létrehozott vagy kijelölt kártérítési szervezetet is. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy a biztosító fizetésektelensége esetén a lakóhelyük szerinti tagállamban bekövetkezett balesetek károsultjai, illetve a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetek károsultjai kártérítésének feladatát egyetlen szervezetre bizzák. A lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban kárt szenvedett személyek esetében emellett fontos biztosítani az információcserét és az együttműködést a 2009/103/EK irányelv 24. cikke alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy kijelölt kártérítési szervezetekkel és a kárrendezési megbízottakkal.
- (28) A tagállamok a 2009/103/EK irányelv alapján létrehozhatnak vagy felhatalmazhatnak egynél több kártérítési szervezetet, ami potenciálisan megnehezítheti a károsultak számára, hogy azonosítsák azt a szervezetet, amelyhez kárigényüket be kell nyújtaniuk. Az egynél több kártérítési szervezetet létrehozó vagy felhatalmazó tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a károsultak oly módon férjenek hozzá a kártérítés igénylésének lehetséges módjaira vonatkozó lényeges információkhoz, hogy könnyen megérthessék, melyik szervezethez kell fordulniuk.
- (29) Szállított gépjárművek esetén lehetővé kell tenni, hogy a felelősségbiztosításért felelős személy választhasson, hogy a gépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállamban, vagy – a gépjármű szállításának a vevő általi elfogadásától kezdődő harmincnapos időtartamig – a rendeltetési hely szerinti tagállamban köt-e biztosítást, még akkor is, ha a gépjárművet a rendeltetési tagállamban hivatalosan nem vették nyilvántartásba. A gépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállam információs központja, és ha ettől eltér, a rendeltetési hely szerinti tagállam információs

központja, valamint minden egyéb érintett tagállam információs központja, köztük azon tagállamé, amelynek területén a baleset bekövetkezett, vagy a károsult lakóhelye szerinti tagállamé, együtt kell, hogy működjenek annak biztosítása érdekében, hogy a szállított gépjárműre vonatkozó, a 2009/103/EK irányelv 23. cikkének megfelelően birtokukban lévő szükséges információ rendelkezésre álljon.

- (30) Az olyan pótkocsik részvételével bekövetkezett balesetek esetében, amelyekre a vontatógépjárműtől eltérő felelősség-biztosítást kötöttek, a károsultnak képesnek kell lennie a kárigény benyújtására a pótkocsi biztosítójával szemben, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik. Kérelemre a károsult számára lehetővé kell tenni, hogy a pótkocsi biztosítójától információt kapjon a vontatógépjármű biztosítójának azonosságáról, vagy amennyiben a pótkocsi biztosítója nem tudja azonosítani a vontatógépjármű biztosítóját annak ellenére, hogy ennek érdekében észszerű erőfeszítéseket tett, a 2009/103/EK irányelv 10. cikkében előírt kártérítési mechanizmusról.
- (31) Az új biztosítási szerződések megkötése során a kártörténet elismerésének elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a biztosítókkal új biztosítási szerződést kötni szándékozó biztosítottak korábbi kártörténeteinek egyszerű hitelesítését. A kártörténeti igazolások ellenőrzésének és hitelesítésének egyszerűsítése érdekében fontos, hogy azok tartalma és formátuma azonos legyen az összes tagállamban. Ezenfelül azok a biztosítók, amelyek a gépjármű-felelősségbiztosítási díjak megállapításánál figyelembe veszik a kártörténeti igazolásokat, nem tehetnek különbséget állampolgárság alapján, vagy kizárólag a biztosított korábbi lakóhelye szerinti tagállam alapján. Ezenkívül a biztosítóknak a más tagállamból származó kártörténeti igazolást a belföldi kártörténeti igazolással egyenértékűként kell kezelniük, és a más tagállamból származó ügyfelekre minden olyan kedvezményt alkalmazniuk kell, amelyre egyébként azonos feltételekkel rendelkező másik belföldi ügyfél jogosult lenne, beleértve a tagállam nemzeti joga által előírt kedvezményeket is, például a „bonus-malus” kedvezményeket. A tagállamok részére továbbra is lehetőséget kell biztosítani, hogy „bonus-malus” rendszerekre vonatkozó nemzeti jogszabályokat fogadjanak el, mivel az ilyen rendszerek nemzeti jellegűek, határokon átnyúló elemek nélkül, és így a szubszidiaritás elvének megfelelően az ezekkel kapcsolatos döntéshozatalnak tagállami jogkörben kell maradnia. Ahhoz, hogy a tagállamok ellenőrizhessék, hogy a biztosítók figyelembe veszik-e a kártörténeti igazolásokat, és ha igen, milyen módon, a biztosítóknak közzé kell tenniük a kártörténet biztosítási díjak számításához történő felhasználására vonatkozó politikájuk általános áttekintését. Az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾ sérelme nélkül a biztosítók nem kötelesek közzétenni bizalmas üzleti adatokat, például a díjszabásra vonatkozó részletes szabályokat.
- (32) A 2009/103/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a kártörténeti igazolás formájára és tartalmára vonatkozóan a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) A tagállamoknak képesnek kell lenniük olyan eszközök tanúsítása mellett dönteni, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy összehasonlítsák a 2009/103/EK irányelvben meghatározott feltételeknek megfelelő gépjármű-felelősségbiztosítást nyújtó szolgáltatók árait, díjait és fedezeteit. Megfelelő tanúsítás esetén az ilyen eszközöket „független gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközöknek” lehet nevezni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni hatóságok által működtetett, nyilvános ár-összehasonlító eszközök létrehozását is.
- (34) Amennyiben a nemzeti jog alapján baleseti jegyzőkönyvet kell készíteni – biztosítva a károsult azon jogát, hogy az illetékes hatóságoktól megkapja a baleseti jegyzőkönyv egy példányát –, a kárigények zökkenőmentes kezelése érdekében fontos, hogy a károsult időben kézhez kapja ezt a jegyzőkönyvet.
- (35) Annak biztosítása érdekében, hogy a gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet legkisebb összegei idővel ne veszítsenek értékükből, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a legkisebb összegeknek a változó gazdasági helyzet függvényében történő kiigazítására.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (36) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az ezen irányelvben foglalt felhatalmazáson alapuló elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁰⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (37) A 2009/103/EK irányelv működése értékelésének részeként a Bizottságnak nyomon kell követnie az említett irányelv alkalmazását, figyelembe véve a károsultak számát, a határokon átnyúló fizetésképtelenségi ügyek miatti fizetési késedelmekből származó fennálló követelések összegét, a biztosítási fedezet tagállamokban alkalmazott legkisebb összegét, a határokon átnyúló forgalomhoz kapcsolódóan a biztosítás nélküli gépjárművezetés miatt felmerülő követelések összegét és a kártörténeti igazolásokkal kapcsolatos panaszok számát.
- (38) Ezenkívül a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli a biztosító fizetésképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott kártérítési szervezetek működését, egymással való együttműködését és finanszírozását. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.
- (39) Továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a 2009/103/EK irányelv továbbra is betöltsé célját, azaz védelmet nyújtson a gépjárműbalesetek potenciális károsultjai számára, a Bizottságnak nyomon kell követnie és felül kell vizsgálnia az említett irányelvet a technológia fejlődésének fényében, ideértve a vezető nélküli és részben vezető nélküli gépjárművek növekvő mértékű használatát. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia a biztosítók által használt azon rendszereket is, amelyekben a biztosítási díjakat befolyásolják a biztosítottak kártörténeti igazolásai. Ezenkívül a Bizottságnak értékelnie kell a biztosítások határokon átnyúló ellenőrzéséhez használt információcsere-rendszerek hatékonyságát.
- (40) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közlekedési balesetek károsultjai számára az egész Unióban azonos szintű minimális védelem biztosítását, a biztosítók fizetésképtelensége esetén a károsultak védelmének biztosítását, valamint az Unió belső határait átlépő biztosítottakkal szemben a biztosítók által a kártörténeti igazolások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban hatásaik miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (42) A 2009/103/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁰⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/103/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. »gépjármű«:

- a) minden, szárazföldön, kizárólag mechanikus erővel működtetett, de nem sínen közlekedő gépjármű, amelynek:
 - i. legnagyobb tervezési sebessége meghaladja a 25 km/h-t; vagy
 - ii. legnagyobb nettó tömege meghaladja a 25 kg-t, és legnagyobb tervezési sebessége a 14 km/h-t;
- b) minden, az a) pontban említett gépjárművel együtt használandó pótkocsi, akkor is, ha nincs a gépjárműhöz kapcsolva.

Az a) és b) pont sérelme nélkül a kizárólag mozgáskorlátozott személyek általi használatra szánt kerekesszékes járművek nem minősülnek az ezen irányelvben említett gépjárműveknek;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„1a. »gépjárműhasználat«: egy gépjármű bármely használata, amely a baleset időpontjában összeegyeztethető a gépjármű azon rendeltetésével, hogy szállítási eszközként szolgáljon, függetlenül a gépjármű jellemzőitől és attól, hogy a gépjárművet milyen terepen használják, valamint attól, hogy az álló helyzetben van-e vagy mozog;”

c) (a magyar változatot nem érinti);

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„8. »székhely szerinti tagállam«: a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 13. cikke 8. pontjának a) alpontjában meghatározott, székhely szerinti tagállam.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az 5. cikkre is figyelemmel minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját területén szokásosan üzemben tartott gépjármű használatát biztosítás fedezze.”;

b) a szöveg az első bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ez az irányelv nem alkalmazandó a gépjárműveknek egy adott tagállamban egy korlátozottan megközelíthető és körülhatárolt területen, gépjárműsport-rendezvények és -tevékenységek – többek között futamok, versenyek, edzés, tesztelés és bemutatók – során történő használatára, amennyiben a tagállam biztosítja, hogy a tevékenység szervezője vagy bármely más fél kötött egyéb biztosítási vagy biztosítéki szerződést, amely kiterjed a harmadik feleknek – köztük a nézőknek és más, közelben tartózkodó személyeknek – okozott károokra, de nem szükségszerűen fedezi a részt vevő gépjárművezetőket és a gépjárműveiket érő károkat.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A biztosítás ellenőrzése

(1) A tagállamok tartózkodnak az olyan gépjárművek felelősségbiztosításának ellenőrzésétől, amelyek szokásos üzembentartási helye valamely másik tagállam területén található, vagy amelyek szokásos üzembentartási helye harmadik ország területén található, és amelyek másik tagállam területéről lépnek területükre.

Mindazonáltal a tagállamok végezhetnek a biztosításra vonatkozó ellenőrzést, feltéve, hogy az mentes a hátrányos megkülönböztetéstől, szükséges és az elérendő céllal arányos, és

- a) olyan ellenőrzés részeként végzik, amely nem kizárólag a biztosítás ellenőrzésére irányul; vagy
- b) az adott nemzeti területen alkalmazott általános ellenőrzési rendszer részét képezi, amelynek keretében az ellenőrzést végző tagállam területén szokásos üzembentartási hellyel rendelkező gépjárműveket is ellenőrzik, és ahhoz nem szükséges a gépjármű megállítása.
- (2) Az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jog alapján a személyes adatok kezelhetők, amennyiben ez a gépjárműveknek a szokásos üzembentartási helyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történő, biztosítás nélküli használatával szembeni fellépés céljából szükséges. Az említett jognak összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*), továbbá az érintett jogainak és szabadságainak, valamint jogos érdekeinek védelme érdekében megfelelő intézkedéseket kell meghatározni.

Az említett tagállami intézkedéseknek mindenekelőtt meg kell határozniuk az adatkezelés pontos célját, hivatkozniuk kell a vonatkozó jogalapra, meg kell felelniük a vonatkozó biztonsági követelményeknek és tiszteletben kell tartaniuk a szükségesség, az arányosság és a célhoz kötöttség elvét, továbbá arányos adatmegőrzési időszakot kell megállapítaniuk. A kizárólag a biztosítás ellenőrzése céljából e cikk alapján kezelt személyes adatok csak addig őrizhetők meg, amíg azokra szükség van az említett cél eléréséhez, és amint ez megvalósult, azokat teljes egészében törölni kell. Ha a biztosítás ellenőrzése során megállapítják, hogy egy gépjármű rendelkezik a 3. cikk szerinti kötelező biztosítással, úgy az adatkezelőnek azonnal törölnie kell ezeket az adatokat. Ha az ellenőrzés során nem sikerül megállapítani, hogy a gépjármű rendelkezik-e a 3. cikk szerinti kötelező biztosítással, az adatok csak korlátozott időtartamig őrizhetők meg, amely nem haladhatja meg a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzéséhez szükséges napok számát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”

4. Az 5. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Azon gépjárművek tekintetében, amelyeket a forgalomból ideiglenesen vagy véglegesen kivontak és amelyek használatát megtiltották, a tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől, feltéve, hogy a nemzeti joggal összhangban hivatalos közigazgatási eljárást vagy más ellenőrizhető intézkedést vezetnek be.

Az ilyen eltérést alkalmazó tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkezéének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igénnyel élhet a gépjármű szokásos üzembentartási helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

(4) A tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől azon gépjárművek tekintetében, amelyeket kizárólag olyan területeken használnak, ahová a nemzeti joggal összhangban korlátozott a belépés.

Az ilyen eltérést alkalmazó tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igénnyel élhet a gépjármű szokásos üzemeltetési helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

(5) A tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől azon gépjárművek tekintetében, amelyek közutakon való használata nemzeti jogokkal összhangban nem engedélyezett.

Az első albekezdésben említett gépjárművek tekintetében a 3. cikktől eltérő tagállamok biztosítják, hogy az említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igénnyel élhet a gépjármű szokásos üzemeltetési helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

(6) Ha egy tagállam az (5) bekezdés alapján a közúti használatra nem engedélyezett gépjárművek tekintetében eltér a 3. cikktől, akkor a 10. cikktől is eltérhet az ilyen gépjárművek által okozott azon károk megtérítése tekintetében, amelyeket olyan, a nyilvánosság elől elzárt területen okoztak, ahová a belépés a nemzeti jogszabályaik alapján jogilag vagy fizikailag korlátozott.

(7) A (3)–(6) bekezdés tekintetében a tagállamok értesítik a Bizottságot az eltérés alkalmazásáról és az annak végrehajtására vonatkozó konkrét intézkedésekről. A Bizottság jegyzéket tesz közzé az említett eltérésekről.”

5. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Legkisebb összegek

(1) A tagállamok által előírható magasabb fedezeti összegek sérelme nélkül minden tagállam a 3. cikkben említett kötelező biztosítást ír elő legalább a következő összegeknek megfelelő mértékben:

- a) személyi sérülés esetén: 6 450 000 EUR balesetenként, a károsultak számától függetlenül, vagy 1 300 000 EUR károsultanként;
- b) anyagi kár esetén balesetenként 1 300 000 EUR, a károsultak számától függetlenül.

Azon tagállamok esetében, amelyek nem vezették be az eurót, a legkisebb összegeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2021. december 22-én közzétett árfolyamon át kell váltani a nemzeti pénznemre.

(2) 2021. december 22-től ötévente a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett összegeket az (EU) 2016/792 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján meghatározott harmonizált fogyasztói árindexnek (HICP) megfelelően.

A Bizottság ezen összegek HICP-hez igazítására vonatkozóan a 28b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az egyes ötéves időszakok végétől számított hat hónapon belül.

Azon tagállamok esetében, amelyek nem vezették be az eurót, az összegeket az új legkisebb összegek számítása napján érvényes és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamon kell átváltani a nemzeti pénznemre.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/792 rendelete (2016. május 11.) a harmonizált fogyasztói árindexekről és a lakásárindexről, valamint a 2494/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 11. o.)”

6. A 4. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„4. FEJEZET

AZ AZONOSÍTATLAN GÉPJÁRMŰ VAGY A 3. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT BIZTOSÍTÁSI KÖTELEZETTSÉGNEK ELEGET NEM TEVŐ GÉPJÁRMŰ ÁLTAL OKOZOTT KÁR MEGTÉRÍTÉSE ÉS KÁRTÉRÍTÉS FIZETÉSKÉPTELENSÉG ESETÉN

7. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, amelynek értelmében eldönthetik, hogy a szervezet által biztosított kártérítés kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű, illetve amelynek értelmében rendelkezhetnek a kárigényeknek a szervezet, a balesetért felelős személy vagy személyek, valamint egyéb olyan biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek közötti rendezéséről, amelyek ugyanazon baleset vonatkozásában kötelesek kártérítést nyújtani a károsult részére. A tagállamok azonban nem engedhetik meg, hogy a szervezet a kár megtérítését attól a feltételtől tegye függővé, hogy a károsult bármely módon igazolja, hogy a felelős személy nem képes vagy nem hajlandó fizetni.”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A károsult bármely esetben közvetlenül a szervezethez fordulhat, amely – a szervezet kérésére a károsult által benyújtott információk alapján – köteles indokolással ellátott választ adni a károsult részére az esetleges kártérítés kifizetésére vonatkozóan.”;

- c) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben azonban a szervezet súlyos személyi sérülésért kártérítést fizetett egy olyan baleset bármely károsultjának, amelyben azonosítatlan gépjármű anyagi kárt okozott, a tagállamok nem zárhatják ki az anyagi kár megtérítését azon az alapon, hogy a gépjármű azonosítatlan. Mindazonáltal a tagállamok legfeljebb 500 EUR összegben önrészt határozhatnak meg, amely az ilyen anyagi kárt elszenvedő károsultat terheli.”;

- d) (a magyar változatot nem érinti).

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A károsultak védelme a lakóhelyük szerinti tagállamban bekövetkezett balesetkből származó károk tekintetében a biztosító fizetése képtelensége esetén

(1) Minden tagállam létrehoz vagy felhatalmaz egy szervezetet arra a feladatra, hogy kártérítést nyújtson a területén lakóhellyel rendelkező károsultaknak legalább a biztosítási kötelezettség mértékéig a valamely biztosítónál biztosított gépjárművek által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés esetén, attól az időponttól kezdve, amikortól:

- a) a biztosító csőd eljárás alatt áll; vagy

- b) a biztosító a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott felszámolási eljárás alatt áll.

(2) Minden tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet elegendő pénzeszközzel rendelkezzen a károsultak kárának megtérítésére a (10) bekezdésben foglalt szabályokkal összhangban, amikor az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott helyzetekben a kártérítési fizetések esedékesek. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a pénzügyi hozzájárulásra való kötelezést is, feltéve, hogy azt csak azon biztosítók számára írják elő, amelyeket a hozzájárulást előíró tagállam engedélyezett.

(3) A 2009/138/EK irányelv 280. cikke szerinti bármely kötelezettség sérelme nélkül minden tagállam biztosítja, hogy ha a területén székhellyel rendelkező valamely biztosító tekintetében egy illetékes bíróság vagy más illetékes hatóság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett eljárás megindítására vonatkozó végzést vagy határozatot hoz,

az említett végzést vagy határozatot nyilvánosságra hozzák. Az (1) bekezdésben említett, a biztosító székhelye szerinti tagállamban létrehozott szervezet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi szervezet minden tagállamban haladéktalanul tájékoztatást kapjon az említett végzészről vagy határozatról.

(4) A károsult a kárigényt benyújthatja közvetlenül az (1) bekezdésben említett szervezethez.

(5) A kárigény kézhezvételét követően az (1) bekezdésben említett szervezet tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállamban működő megfelelő szervezetet és a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítót vagy annak a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének e), illetve f) pontjában meghatározott vagyonfelügyelőjét, illetve felszámolóját arról, hogy hozzá kárigény érkezett a károsulttól.

(6) A csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosító, illetve annak vagyonfelügyelője vagy felszámolója tájékoztatja az (1) bekezdésben említett szervezetet, ha kártérítést nyújt vagy nem ismeri el felelősségét egy olyan kárigény esetében, amelyet az (1) bekezdésben említett szervezet is megkapott.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet – többek között a szervezet kérésére a károsult által szolgáltatott információk alapján – az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban indokolással ellátott kártérítési ajánlatot vagy indokolással ellátott választ adjon a károsultnak az e bekezdés második albekezdésében előírtak szerint, az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult benyújtotta kárigényét a szervezethez.

Az első albekezdés alkalmazásakor a szervezet:

a) indokolással ellátott kártérítési ajánlatot tesz, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében kártérítési kötelezettsége áll fenn, a kárigényt nem vitatják, és a kár egy részét vagy egészét összességében meghatározták;

b) indokolással ellátott választ ad a kárigényben foglaltakra, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében nem áll fenn kártérítési kötelezettsége, vagy ha a felelősségét nem ismeri el vagy azt nem állapították meg egyértelműen, vagy a kárt nem határozták meg összességében teljes egészében.

(8) Ha a (7) bekezdés második albekezdése a) pontjának megfelelően kártérítés jár, az (1) bekezdésben említett szervezet indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a (7) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett, indokolással ellátott kártérítési ajánlatnak a károsult általi elfogadásától számított három hónapon belül kifizeti a kártérítést a károsult részére.

Ha a kárt csak részben határozták meg összességében, a kártérítés kifizetésére vonatkozó, az első albekezdésben meghatározott követelmények alkalmazandók a kár összességében meghatározott részére, mégpedig a kapcsolódó, indokolással ellátott kártérítési ajánlat elfogadásának időpontjától kezdve.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet rendelkezzen valamennyi ahhoz szükséges hatáskörrel és illetékességgel, hogy kellő időben együtt tudjon működni a más tagállamokban működő más ilyen szervezetekkel, a 25a. cikk alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy felhatalmazott szervezetekkel és más érdekelt felekkel, többek között a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítóval, annak vagyonfelügyelőjével vagy felszámolójával, valamint a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival az e cikkben említett eljárás valamennyi szakaszában. Az ilyen együttműködés magában foglalja információk kérését, fogadását és nyújtását, többek között – adott esetben – a konkrét kárigény részleteiről.

(10) Ha az (1) bekezdésben említett biztosító székhelye szerinti tagállam eltér a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól, akkor a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, jogosult a kártérítésként kifizetett összeg teljes megtérítését követelni a biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezettől.

A biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett azon szervezet részére, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, a kifizetést észszerű időn belül, de legfeljebb az említett megtérítés iránti igény kézhezvételét követő hat hónapon belül teljesíti, kivéve, ha az említett szervezetek írásban másként állapodnak meg.

A károsultnak a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szembeni jogai arra a szervezetre szállnak át, amely az első albekezdés értelmében kártérítést nyújtott; ez alól kivételt képeznek a károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai, feltéve, hogy a szerződő vagy más biztosított személy felelősségbiztosítási fedezetét a fizetéseképtelenné vált biztosító nyújtaná az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.

(11) Az (1)–(10) bekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy:

- a) az (1) bekezdésben említett szervezet által fizetett kártérítést kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű kártérítésnek tekintésék;
- b) ugyanazon balesetre vonatkozóan rendelkezzenek a kárigények rendezéséről a következők között:
 - i. az (1) bekezdésben említett szervezet;
 - ii. a balesetért felelős személy, illetve személyek;
 - iii. a károsult kárának megtérítésére kötelezett egyéb biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek.

(12) A tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését bármilyen más, az ezen irányelvben előírtaktól eltérő feltételhez kösse. Így különösen a tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését ahhoz kösse, hogy a károsultnak bizonyítania kelljen, hogy a balesetért felelős jogi személy vagy természetes személy nem képes vagy nem hajlandó fizetni.

(13) Az (1) bekezdésben említett szervezetek vagy az e bekezdés második albekezdésében említett intézmények törekednek arra, hogy e cikk végrehajtása érdekében 2023. december 23-ig megállapodást kössenek, amelyben meghatározzák az e cikk szerinti feladatköreiket, kötelezettségeiket és megtérítési eljárásokat.

Ebből a célból az egyes tagállamok 2023. június 23-ig:

- a) létrehozzák vagy felhatalmazzák az (1) bekezdésben említett szervezetet, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére; vagy
- b) kijelölnek egy intézményt, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére, amely megállapodásnak az (1) bekezdésben említett szervezet a létrehozásakor vagy felhatalmazásakor a részes felévé válik.

Az első albekezdésben említett megállapodásról a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell.

Ha az első albekezdésben említett megállapodás megkötésére nem kerül sor 2023. december 23-ig, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 28b. cikkben említett eljárással összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett szervezetek eljárási feladatait és eljárási kötelezettségeit a megtérítés tekintetében.”

9. A 11. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben vita támad a 10. cikk (1) bekezdésében említett szervezet és a felelősségbiztosító között arról, hogy melyiknek kell kártérítést nyújtania a károsult számára, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy e felek valamelyikét kijelöljék elsődleges kötelezettnek arra, hogy a károsultnak késedelem nélkül kifizesse a kártérítést.”

10. Az 5. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„5. FEJEZET

A KÁROSULTAK EGYES CSOPORTJAI, KIZÁRÓ OKOK, EGYSZERI BIZTOSÍTÁSI DÍJ, GÉPJÁRMŰ SZÁLLÍTÁSA EGYIK TAGÁLLAMBÓL A MÁSIKBA”

11. (a magyar változatot nem érinti).

12. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben:

i. az első albekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam megtesz minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy érvénytelennek minősüljön a baleset miatt károsult harmadik felek kárigényei tekintetében a 3. cikknek megfelelően kiállított biztosítási kötvényben szereplő valamennyi olyan jogszabályi rendelkezés vagy szerződéses kikötés, amely kizárja a biztosítás köréből azokat az eseteket, amikor a gépjárművet olyan személy használja vagy vezeti, aki:”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamoknak lehetőségük van rá – a saját területükön bekövetkezett balesetek tekintetében –, hogy ne alkalmazzák az első albekezdésben szereplő rendelkezést, ha és amennyiben az elszenvedett kárért a károsult valamely társadalombiztosítási szervtől kártérítést kaphat.”;

b) (a magyar változatot nem érinti).

13. A 15. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2009/138/EK irányelv 13. cikke 13. pontjának b) pontjától eltérve, amikor egy gépjárművet egyik tagállamból egy másikba szállítanak, a kockázat helye szerinti tagállamnak a felelősségbiztosításért felelős személy választásától függően vagy a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállamot, vagy – a gépjármű szállításának a vevő általi elfogadásától kezdődően kezdődő harmincnapos időtartamig – a rendeltetési tagállamot kell tekinteni, még akkor is, ha a gépjárművet a rendeltetési tagállamban hivatalosan nem vették nyilvántartásba.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gépjármű nyilvántartásba vételi helye szerinti tagállam, és ha ettől eltérő, akkor a rendeltetési tagállam, továbbá minden más érintett tagállam – például a baleset helye szerinti vagy a károsult lakóhelye szerinti tagállam – 23. cikkben említett információs központjai együttműködjenek egymással annak biztosítása érdekében, hogy a 23. cikkel összhangban birtokukban lévő, a szállított gépjárműre vonatkozó szükséges információk rendelkezésre álljanak.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

A gépjármű által vontatott pótkocsi részvételével bekövetkezett balesetek károsultjainak védelme

(1) A pótkocsit vontató gépjármű alkotta járműszerelvény által okozott baleset esetén, ha a pótkocsi külön felelősségbiztosítással rendelkezik, a károsult kárigényét közvetlenül a pótkocsit biztosító biztosítóval szemben érvényesítheti, amennyiben:

a) a pótkocsi azonosítható, az azt vontató gépjármű azonban nem; valamint

b) az alkalmazandó nemzeti jog értelmében a pótkocsi biztosítója köteles kártérítést nyújtani.

A biztosító, amely kártérítést nyújtott a károsultnak, visszkérettel élhet a vontatógépjármű biztosítójával vagy a 10. cikk (1) bekezdésében említett szervezettel szemben, ha és amennyiben azt az alkalmazandó nemzeti jog előírja.

Éz a bekezdés nem érinti a károsult számára kedvezőbb szabályokról rendelkező, alkalmazandó nemzeti jogot.

(2) A pótkocsit vontató gépjármű alkotta járműszerelvény által okozott baleset esetén a pótkocsi biztosítója – kivéve, ha az alkalmazandó nemzeti jog a teljes kártérítés megfizetését írja elő számára – a károsultat annak kérelmére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a következőkről:

a) a vontatógépjármű biztosítójának megnevezése; vagy

b) ha a pótkocsi biztosítója nem tudja azonosítani a vontatógépjármű biztosítóját, a 10. cikkben előírt kártérítési mechanizmus.”

15. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Igazolás a harmadik személyek által támasztott kártérítési igényekről

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítottak jogosultak legyenek bármikor igazolást kérni a biztosított gépjárművet vagy gépjárműveket érintő, harmadik személyek által a biztosítási szerződés jogviszonyának legalább az utolsó öt évében támasztott kártérítési igényekre vagy azok hiányára vonatkozóan (a továbbiakban: a kártörténeti igazolás).

A biztosítónak vagy bármely más szervezetnek, amelyet egy tagállam esetlegesen kijelölt arra, hogy kötelező biztosítást kössön vagy ilyen igazolásokat állítson ki, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania a kártörténeti igazolást a biztosított részére. Az igazolást a kártörténeti igazolás mintája alapján kell kiállítani.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók a második bekezdésben említett más biztosítók vagy más szervezetek által kiállított kártörténeti igazolások figyelembevétele során ne különböztessék meg hátrányosan a biztosítottakat állampolgárságuk alapján, vagy kizárólag amiatt, hogy korábban másik tagállamban rendelkeztek lakóhellyel, illetve ilyen alapokon a biztosítási díjukra ne számítsanak fel felárat.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy biztosító a biztosítási díjak meghatározásakor figyelembe veszi a kártörténeti igazolásokat, akkor a más tagállamokban kiállított kártörténeti igazolásokat ugyanúgy kezelje, mint amelyeket ugyanazon tagállamban a második bekezdésben említett biztosítók vagy szervezetek állítottak ki, beleértve az esetleges díjkezdvézmények alkalmazását is.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók közzegegyék a kártörténeti igazolások biztosítási díjak számítása során történő felhasználására vonatkozó politikájuk általános áttekintését.

A Bizottság 2023. július 23-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben egy mintadokumentum révén meghatározza a második bekezdésben említett kártörténeti igazolás formáját és tartalmát. E mintadokumentum az alábbiakra vonatkozóan tartalmaz információkat:

- a) a kártörténeti igazolást kiállító biztosító vagy szervezet megnevezése;
- b) a biztosított személyazonossága, beleértve kapcsolattartási adatait;
- c) a biztosított jármű és annak jármű-azonosító száma;
- d) a gépjármű biztosítási fedezetének kezdő- és zárónapja;
- e) a kártörténeti igazolás által érintett időszak alatt a biztosított biztosítási szerződése alapján rendezett, harmadik személy által támasztott kártérítési igények száma, az egyes kártérítési igények időpontját is ideértve;
- f) a tagállamokban alkalmazandó szabályok vagy gyakorlatok alapján releváns kiegészítő információk.

A Bizottság az említett végrehajtási jogi aktusok elfogadása előtt minden érdekelt féllel konzultál, és szorosan együttműködik a tagállamokkal.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28a. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközök

(1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén »független gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközként« tanúsítják azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó szolgáltatók árait, díjait és fedezeteit díjmentesen összehasonlítsák.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti összehasonlító eszköz:
- a) működése szempontjából független a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó szolgáltatóktól, valamint biztosítja, hogy a különböző szolgáltatók azonos elbánásban részesüljenek a keresési találatokban;
 - b) egyértelműen feltünteti az összehasonlító eszköz tulajdonosainak és üzemeltetőinek megnevezését;
 - c) meghatározza az összehasonlítás alapjául szolgáló egyértelmű, objektív kritériumokat;
 - d) nyelvezete egyszerű és egyértelmű;
 - e) pontos és naprakész tájékoztatást nyújt, továbbá jelzi a legutóbbi frissítés időpontját;
 - f) igénybe vehető a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó valamennyi szolgáltató által, rendelkezésre bocsátja a vonatkozó információkat, tartalmazza a gépjármű-felelősségbiztosítási piac jelentős részét lefedő ajánlatok széles körét, valamint, ha a közölt információk nem adnak teljes képet az említett piacról, ezt az eredmények megjelenítése előtt egyértelműen jelzi a felhasználók felé;
 - g) hatékony eljárást biztosít a helytelen információk bejelentéséhez;
 - h) tartalmaz egy nyilatkozatot arról, hogy az árak a rendelkezésre bocsátott tájékoztatáson alapulnak, és azok a biztosítást nyújtó szolgáltatókra nézve nem kötelező érvényűek.”
17. A 23. cikk a következőképpen módosul:
- a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók vagy egyéb intézmények kötelesek legyenek az (1) bekezdés a) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett információkat az információs központok rendelkezésére bocsátani, és tájékoztatni őket arról, ha egy biztosítási kötvény érvénytelenné válik, vagy ha az a rendszámmal rendelkező gépjárműre valamely más okból adódóan a továbbiakban már nem terjed ki.”;
 - b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(6) A személyes adatok (1)–(5) bekezdésből eredő kezelésének összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 rendelettel.”
18. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

A károsultak védelme a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetektől származó károk tekintetében a biztosító fizetésektelensége esetén

(1) Minden tagállam létrehoz vagy felhatalmaz egy szervezetet arra a feladatra, hogy – a 20. cikk (1) bekezdésében említett esetekben – kártérítést nyújtson a területén lakóhellyel rendelkező károsultaknak legalább a biztosítási kötelezettség mértékéig a valamely biztosítónál biztosított gépjárművek által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés esetén attól az időponttól kezdve, amikortól:

- a) a biztosító csőd eljárás alatt áll; vagy
- b) a biztosító a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott felszámolási eljárás alatt áll.

(2) Minden tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet elegendő pénzeszközzel rendelkezzen a károsultak kárának megtérítésére a (10) bekezdésben foglalt szabályokkal összhangban, amikor az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott helyzetekben a kártérítési fizetések esedékesek. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a pénzügyi hozzájárulásra való kötelezést is, feltéve, hogy azt csak azon biztosítók számára írják elő, amelyeket a hozzájárulást előíró tagállam engedélyezett.

(3) A 2009/138/EK irányelv 280. cikke szerinti bármely kötelezettség sérelme nélkül minden tagállam biztosítja, hogy ha a területén székhellyel rendelkező valamely biztosító tekintetében egy illetékes bíróság vagy más illetékes hatóság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett eljárás megindítására vonatkozó végzést vagy határozatot hoz, az említett végzést vagy határozatot nyilvánosságra hozzák. Az (1) bekezdésben említett, a biztosító székhelye szerinti tagállamban létrehozott szervezet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi szervezet és a 24. cikkben említett kártérítési szervezetek minden tagállamban haladéktalanul tájékoztatást kapjanak az említett végzésről vagy határozatról.

(4) A károsult a kárigényt benyújthatja közvetlenül az (1) bekezdésben említett szervezethez.

(5) A kárigény kézhezvételét követően az (1) bekezdésben említett szervezet tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállamban működő megfelelő szervezetet, a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, 24. cikk szerinti kártérítési szervezetet, valamint a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítót vagy annak a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének e), illetve f) pontjában meghatározott vagyonfelügyelőjét, illetve felszámolóját arról, hogy hozzá kárigény érkezett a károsulttól.

(6) A csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosító, illetve annak vagyonfelügyelője vagy felszámolója tájékoztatja az (1) bekezdésben említett szervezetet, ha kártérítést nyújt vagy nem ismeri el felelősségét egy olyan kárigény esetében, amelyet az (1) bekezdésben említett szervezet is megkapott.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet – többek között a szervezet kérésére a károsult által szolgáltatott információk alapján – az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban indokolással ellátott kártérítési ajánlatot vagy indokolással ellátott választ adjon a károsultnak az e bekezdés második albekezdésében előírtak szerint, az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult benyújtotta kárigényét a szervezethez.

Az első albekezdés alkalmazásakor a szervezet:

a) indokolással ellátott kártérítési ajánlatot tesz, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében kártérítési kötelezettsége áll fenn, a kárigényt nem vitatják, és a kár egy részét vagy egészét összességében meghatározták;

b) indokolással ellátott választ ad a kárigényben foglaltakra, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében nem áll fenn kártérítési kötelezettsége, vagy ha a felelősségét nem ismeri el vagy azt nem állapították meg egyértelműen, vagy a kárt nem határozták meg összességében teljes egészében.

(8) Ha a (7) bekezdés második albekezdése a) pontjának megfelelően kártérítés jár, az (1) bekezdésben említett szervezet indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a (7) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett, indokolással ellátott kártérítési ajánlatnak a károsult általi elfogadásától számított három hónapon belül kifizeti a kártérítést a károsult részére.

Ha a kárt csak részben határozták meg összességében, a kártérítés kifizetésére vonatkozó, az első albekezdésben meghatározott követelmények alkalmazandók a kár összességében meghatározott részére, mégpedig a kapcsolódó, indokolással ellátott kártérítési ajánlat elfogadásának időpontjától kezdve.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet rendelkezzen valamennyi ahhoz szükséges hatáskörrel és illetékességgel, hogy kellő időben együtt tudjon működni a más tagállamokban működő más ilyen szervezetekkel, a 10a. és 24. cikk alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy felhatalmazott szervezetekkel és más érdekelt felekkel, többek között a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítóval, annak kárrendezési megbízottjával vagy vagyonfelügyelőjével vagy felszámolójával, valamint a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival az e cikkben említett eljárás valamennyi szakaszában. Az ilyen együttműködés magában foglalja információk kérését, fogadását és nyújtását, többek között – adott esetben – a konkrét kárigény részleteiről.

(10) Ha az (1) bekezdésben említett biztosító székhelye szerinti tagállam eltér a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól, akkor a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, jogosult a kártérítésként kifizetett összeg teljes megtérítését követelni a biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezettől.

A biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett azon szervezet részére, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, a kifizetést észszerű időn belül, de legfeljebb az említett megtérítés iránti igény kézhezvételét követő hat hónapon belül teljesíti, kivéve, ha az említett szervezetek írásban másként állapodnak meg.

A károsultnak a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szembeni jogai arra a szervezetre szállnak át, amely az első albekezdés értelmében kártérítést nyújtott; ez alól kivételt képeznek a károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai, feltéve, hogy a szerződő vagy biztosított személy felelősség-biztosítási fedezetét a fizetésképtelenné vált biztosító nyújtaná az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.

(11) Az (1)–(10) bekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy:

- a) az (1) bekezdésben említett szervezet által fizetett kártérítést kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű kártérítésnek tekintésük;
- b) ugyanazon balesetre vonatkozóan rendelkezzenek a kárigények rendezéséről a következők között:
 - i. az (1) bekezdésben említett szervezet;
 - ii. a balesetért felelős személy, illetve személyek;
 - iii. a károsult kárának megtérítésére kötelezett egyéb biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek.

(12) A tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését bármilyen más, az ezen irányelvben előírtaktól eltérő feltételhez kösse. Így különösen a tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését ahhoz kösse, hogy a károsultnak bizonyítania kelljen, hogy a balesetért felelős jogi személy vagy természetes személy nem képes vagy nem hajlandó fizetni.

(13) Az (1) bekezdésben említett szervezetek vagy az e bekezdés második albekezdésében említett intézmények törekednek arra, hogy e cikk végrehajtása érdekében 2023. december 23-ig megállapodást kössenek, amelyben meghatározzák az e cikk szerinti feladatköreiket, kötelezettségeiket és megtérítési eljárásokat.

Ebből a célból az egyes tagállamok 2023. június 23-ig:

- a) létrehozzák vagy felhatalmazzák az (1) bekezdésben említett szervezetet, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére; vagy
- b) kijelölnék egy intézményt, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére, amely megállapodásnak az (1) bekezdésben említett szervezet a létrehozásakor vagy felhatalmazásakor a részes felévé válik.

Az első albekezdésben említett megállapodásról a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell.

Ha az első albekezdésben említett megállapodás megkötésére nem kerül sor 2023. december 23-ig, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 28b. cikkben említett eljárással összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett szervezetek eljárási feladatait és eljárási kötelezettségeit a megtérítés tekintetében.”

19. (A magyar változatot nem érinti).

20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„26a. cikk

A károsultak tájékoztatása

A 10. cikk (1) bekezdése, a 10a. cikk (1) bekezdése, a 24. cikk (1) bekezdése és a 25a. cikk (1) bekezdése alapján különböző kártérítési szervezeteket létrehozó vagy felhatalmazó tagállamok gondoskodnak arról, hogy a károsultak hozzáférjenek a kártérítés iránti igények benyújtásának lehetséges módjaira vonatkozó lényeges információkhoz.”

21. A 28. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok megkövetelhetik az ezen irányelv követelményeinek megfelelő gépjármű-felelősségbiztosítást minden olyan szárazföldi motoros berendezés tekintetében, amely nem tartozik a »gépjármű« 1. cikk 1. pontjában szereplő fogalom meghatározása alá, és amelyre nem alkalmazandó a 3. cikk.”

22. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„28a. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2004/9/EK bizottsági határozattal (*) létrehozott európai biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

28b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2021. december 22-től kezdődő hatállyal.

A Bizottságnak a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében és a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól 2021. december 22-től kezdődő hatállyal. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében, valamint a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (***) megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk (2) bekezdése, a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdése, valamint a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

28c. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb öt évvel a 10a. cikk, illetve a 25a. cikk alkalmazásának a 30. cikk második, harmadik, illetve negyedik bekezdésében említett kezdőnapjait követően jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 10a. cikkben és a 25a. cikkben említett szervezetek működéséről, egymással való együttműködéséről és finanszírozásáról. Adott esetben a jelentést jogalkotási javaslat kíséri. Az említett szervezetek finanszírozása tekintetében e jelentésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) a kártérítési szervezetek finanszírozási képességének és finanszírozási szükségleteinek értékelése potenciális kötelezettségeik tükrében, figyelembe véve a gépjármű-felelősségbiztosítók fizetésektelenségének kockázatát a tagállamok piacain;
- b) a kártérítési szervezetek finanszírozási módszerei harmonizációjának értékelése;

- c) ha a jelentést jogalkotási javaslat kíséri, a hozzájárulásoknak a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések biztosítási díjaira gyakorolt hatásának értékelése.
- (2) A Bizottság legkésőbb 2030. december 24-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyben – az (1) bekezdésben említett értékelés részét képező elemek kivételével – értékeli ezen irányelv végrehajtását, egyebek mellett a következők tekintetében:
- a) ezen irányelv alkalmazása a technológiai fejlődés fényében, különös tekintettel az önvezető és részben önvezető járművekre;
- b) ezen irányelv hatályának megfelelősége, figyelembe véve a különböző gépjárművek jelentette baleseti kockázatokat;
- c) az információcsere-rendszerek hatékonysága a biztosítások határon átnyúló helyzetekben történő ellenőrzései szempontjából, amelyet felülvizsgálat formájában értékel, ezen belül – szükség szerint – megvizsgálja, hogy az említett helyzetekben megvalósítható-e a meglévő információcsere-rendszerek használata, ugyanakkor minden esetben elemzi az ilyen rendszerek céljait és értékeli azok költségeit; valamint
- d) azon rendszerek – köztük a »bonus-malus« rendszerek vagy a kármentességi díjkezdvezmények – biztosítók általi használata, amelyekben a biztosítási díjakat befolyásolják a biztosítottak kártörténeti igazolásai.

Adott esetben e jelentést jogalkotási javaslat kíséri.

- (*) A Bizottság 2004/9/EK határozata (2003. november 5.) az európai biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-bizottság létrehozásáról (HL L 3., 2004.1.7., 34. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).
- (***) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

23. A 30. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A 10a. cikk (1)–(12) bekezdését a 10a. cikk (13) bekezdésének első albekezdésében említett megállapodás időpontjától vagy a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.

A 25a. cikk (1)–(12) bekezdését a 25a. cikk (13) bekezdésének első albekezdésében említett megállapodás időpontjától vagy a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.

A 10a. cikk (1)–(12) bekezdése és a 25a. cikk (1)–(12) bekezdése azonban 2023. december 23. előtt nem alkalmazandó.

A 16. cikk második bekezdésének második mondatát, valamint harmadik, negyedik és ötödik bekezdését 2024. április 23-tól, vagy – ha az későbbi – a 16. cikk hatodik bekezdésében említett, bizottsági végrehajtási jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2023. december 23-ig elfogadják és kihadják azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2023. december 23-tól alkalmazzák.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve a tagállamok 2023. június 23-ig elfogadják azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ezen irányelv 1. cikkének 8. és 18. pontjában a 2009/103/EK irányelv 10a. cikke (13) bekezdésének második albekezdése, illetve 25a. cikke (13) bekezdésének második albekezdése tekintetében foglalt módosításoknak megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják az ebben a bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2021. november 24-től

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. LOGAR

A Bizottság nyilatkozata

A Bizottság továbbra is elkötelezett amellett, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló irányelvvel összefüggésben szavatolja a károsultak magas szintű védelmét. Célunk annak biztosítása, hogy a károsultak – többek között a határokon átnyúló helyzetekben is – a lehető leggyorsabban részesüljenek kártérítésben, és ne vonatkozzanak rájuk aránytalan eljárási követelmények, amelyek akadályozhatják a kártérítéshez való hozzáférésüket. A kártérítés hatékonysága nagyban függ attól, hogy időben megtörténik-e. E tekintetben tudomásul vesszük, hogy az Európai Parlament többször aggodalmát fejezte ki a tagállamok között az elévülési idők tekintetében fennálló különbségekkel kapcsolatban, azaz azzal kapcsolatban, hogy a károsult mennyi időn belül állhat elő igényével. A Bizottság gondosan meg fogja vizsgálni ezt a kérdést, és megvizsgálja a lehetséges megoldásokat a károsultak védelmének további erősítése érdekében, amennyiben a bizonyítékok azt mutatják, hogy indokolt az uniós szintű fellépés.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2119 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE
(2021. december 1.)

a gazdasági szereplőktől és gazdálkodói csoportoktól megkövetelt egyes nyilvántartásokra és nyilatkozatokra, valamint a tanúsítványok kiállításához szükséges technikai eszközökre vonatkozó részletes szabályoknak az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban történő megállapításáról, valamint az (EU) 2021/1378 bizottsági végrehajtási rendeletnek a harmadik országbeli gazdasági szereplők, gazdálkodói csoportok és exportőrök tanúsítványának kiállítása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 35. cikke (10) bekezdésére, 39. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjára, valamint 45. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek által a gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok részére kiállított tanúsítványt lehetőség szerint elektronikus formában kell kiadni. Az (EU) 2019/1715 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének 36. pontjában említett elektronikus kereskedelem-ellenőrzési és szakértői rendszer (TRACES) kifejlesztésével és teljes körű bevezetésével az Unióban működő valamennyi illetékes hatóságnak, ellenőrző hatóságnak és ellenőrző szervezetnek 2023. január 1-jétől lehetősége nyílik arra, hogy a tanúsítványokat elektronikus formában állítsa ki. Ezért rendelkezni kell arról, hogy az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkében említett tanúsítványt 2023. január 1-jétől elektronikus formában, a TRACES rendszert alkalmazva kell kiállítani.
- (2) Az (EU) 2018/848 rendelet előírja, hogy a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok kötelesek megőrizni az említett rendeletnek való megfelelésüket bizonyító nyilvántartásokat. Az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikke (10) bekezdésének c) pontja és 34. cikkének (5) bekezdése, valamint a rendelet II. és III. melléklete megállapít bizonyos minimumkövetelményeket és részleteket a nyilvántartási kötelezettségre vonatkozóan.
- (3) Az (EU) 2018/848 rendeletben meghatározott általános termelési szabályokkal összhangban adott esetben megelőző és elővigyázatossági intézkedéseket kell hozni az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában. A vonatkozó hatósági ellenőrzések tehát kiterjednek mindenekelőtt a szóban forgó intézkedések gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok általi alkalmazásának vizsgálatára. Bár ezen intézkedések némelyikének alkalmazása ellenőrizhető helyszíni fizikai vizsgálatokkal, más intézkedések esetében a megfelelés igazolásához nyilvántartásokra van szükség. A gazdasági szereplőknek és gazdálkodói csoportoknak ezért nyilvántartásokat kell vezetniük, hogy szükség esetén bizonyítékot tudjanak szolgáltatni. A nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződés, valamint a nem ökológiai termékekkel való keveredés elkerülése érdekében tett intézkedések alátámasztása történhet például a takarítás, illetve tisztítás tényét bizonyító dokumentummal a létesítmények, berendezések és szállító járművek tekintetében, valamint képzéseken való részvételt tanúsító igazolással.

⁽¹⁾ HL L 150., 2018.6.14., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2019/1715 végrehajtási rendelete (2019. szeptember 30.) a hatósági ellenőrzések információkezelési rendszerének működésére és a rendszer elemeire vonatkozó szabályok megállapításáról (a hatósági ellenőrzések információkezelési rendszeréről szóló rendelet) (HL L 261., 2019.10.14., 37. o.).

- (4) A bizonylatokon alapuló nyilvántartások a nyomkövethetőség és az anyagmérleg, és következésképpen az (EU) 2018/848 rendeletnek való megfelelés értékelése szempontjából is fontosak. Az (EU) 2021/771 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽³⁾ szerinti nyomkövethetőségi és anyagmérleg-ellenőrzések kiterjednek olyan konkrét információkra, amelyeket megfelelő dokumentumokkal kell igazolni. A gazdasági szereplőknek és gazdálkodói csoportoknak meg kell őrizniük ezeket a dokumentumokat annak érdekében, hogy bizonyítani tudják tevékenységeik megfelelőségét.
- (5) Az (EU) 2018/848 rendelet 38. cikkének (2) bekezdésével összhangban a hatósági ellenőrzéseket különösen a meg nem felelés valószínűsége alapján kell elvégezni. Ennek megállapításához az illetékes hatóságoknak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek releváns információkra van szükségük. Az (EU) 2018/848 rendelet 39. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően ezért a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok kötelesek megtenni a hatósági ellenőrzésekhez szükséges valamennyi nyilatkozatot és egyéb közleményt. Ezenkívül az említett rendelet 39. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontja előírja többek között az ökológiai vagy átállási termelőegységek és a tevékenységek teljes körű leírását.
- (6) Annak érdekében, hogy a hatósági ellenőrzéseket megfelelően meg lehessen tervezni, pontosítani kell az említett nyilatkozatokban és egyéb közleményekben feltüntetendő információkat, különösen az alvállalkozásba adott tevékenységekre vonatkozóan, továbbá a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tevékenységeihez használt termelőegységekre és egyéb létesítményekre vagy egységekre vonatkozó bizonyos adatokat, valamint a tervezett termelést és a termelési előrejelzést.
- (7) A 2022. január 1-jétől alkalmazandó (EU) 2021/1378 bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁴⁾ 1. cikke első bekezdésének és második bekezdése a) pontjának megfelelően az (EU) 2018/848 rendelet 46. cikkének (1) bekezdésével összhangban elismert ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek tanúsítványt kell kiállítaniuk az említett rendelet 45. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti ellenőrzéseknek alávetett harmadik országbeli gazdasági szereplők, gazdálkodói csoportok és exportőrök számára, amely tanúsítványt elektronikus formában, a TRACES rendszert alkalmazva kell kiállítani. Mivel a TRACES használata 2023. január 1. előtt nem kivitelezhető, a TRACES rendszer használatára vonatkozó kötelezettséget az (EU) 2021/1378 végrehajtási rendeletben is indokolt későbbi időpontra halasztani.
- (8) Az (EU) 2021/1378 végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (9) Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében ezt a rendeletet az (EU) 2018/848 rendelet alkalmazásának kezdőnapjától indokolt alkalmazni. A TRACES használatára vonatkozó rendelkezést azonban 2023. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (10) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az ökológiai termeléssel foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében említett tanúsítvány elektronikus formában történő kiállítása

Az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében említett tanúsítványt a következőképpen kell kiállítani:

- a) az (EU) 2018/848 rendelet VI. mellékletében szereplő mintának megfelelően;
- b) elektronikus formában, az (EU) 2019/1715 végrehajtási rendelet 2. cikkének 36. pontjában említett elektronikus kereskedelem-ellenőrzési és szakértői rendszer (TRACES) használatával.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2021/771 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. január 21.) az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ökológiai termelés ellenőrzése keretében a bizonylatokon alapuló nyilvántartásokon elvégzett ellenőrzésekre és a gazdálkodói csoportok hatósági ellenőrzésére vonatkozó egyedi kritériumok és feltételek megállapítása révén történő kiegészítéséről (HL L 165., 2021.5.11., 25. o).

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2021/1378 végrehajtási rendelete (2021. augusztus 19.) az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban az ökológiai és átállási termékek Unióba történő behozatalában érintett harmadik országbeli gazdasági szereplők, gazdálkodói csoportok és exportőrök számára kiállított tanúsítványra vonatkozó egyes szabályok meghatározásáról, valamint az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének megállapításáról (HL L 297., 2021.8.20., 24. o).

2. cikk

A gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok által vezetendő nyilvántartások

(1) A gazdasági szereplőknek és gazdálkodói csoportoknak meg kell őrizniük minden szükséges dokumentumot, többek között a készletnyilvántartásokat és a pénzügyi nyilvántartásokat, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek számára mindenekelőtt a következő ellenőrzések elvégzését:

- a) az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (6) bekezdésével és 28. cikkével összhangban hozott megelőző és elővigyázatossági intézkedések ellenőrzése;
- b) az (EU) 2021/771 felhatalmazáson alapuló rendelet 1. cikkének (4) bekezdése szerinti nyomonkövethetőségi ellenőrzések;
- c) az (EU) 2021/771 felhatalmazáson alapuló rendelet 1. cikkének (5) bekezdése szerinti anyagmérleg-ellenőrzések.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett ellenőrzések céljából megőrzendő dokumentumoknak magukban kell foglalniuk többek között azokat a dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy a gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport arányos és megfelelő intézkedéseket tett annak érdekében, hogy:

- a) megelőzze a kártevők és betegségek megjelenését;
- b) ne kerüljön sor az (EU) 2018/848 rendelet értelmében az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződésre, valamint a nem ökológiai termékekkel való keveredésre.

3. cikk

A hatósági ellenőrzésekhez szükséges nyilatkozatok és egyéb közlemények

A gazdasági szereplőknek és gazdálkodói csoportoknak a következő információkat kell feltüntetniük az (EU) 2018/848 rendelet 39. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a hatósági ellenőrzéseket végző illetékes hatóság, ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet részére benyújtandó nyilatkozataikban vagy közleményeikben:

- a) az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében említett tanúsítvány hatálya alá tartozó tevékenységek közül melyek azok, amelyek alvállalkozásba vannak kiadva;
- b) az ökológiai, átállási és nem ökológiai termelőegységek, a vadon termő növények vagy az algák begyűjtésére szolgáló terület, valamint a tevékenységeikhez használt egyéb létesítmények és egységek címe, illetve földrajzi helymeghatározása;
- c) az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdésével összhangban különböző termelőegységekre felosztott mezőgazdasági üzemek esetében a nem ökológiai termelőegységek leírása és címe, illetve földrajzi helymeghatározása;
- d) a tervezett termelés és a termelési előrejelzés.

Ezeket a nyilatkozatokat és közleményeket adott esetben aktualizálni kell.

4. cikk

Az (EU) 2021/1378 végrehajtási rendelet módosítása

Az (EU) 2021/1378 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk második bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a következőképpen kell kiállítani:

- i. az e rendelet I. mellékletében szereplő mintának megfelelően;

- ii. elektronikus formában, az (EU) 2019/1715 bizottsági végrehajtási rendelet (*) 2. cikkének 36. pontjában említett elektronikus kereskedelem-ellenőrzési és szakértői rendszer (TRACES) használatával;

(*) A Bizottság (EU) 2019/1715 végrehajtási rendelete (2019. szeptember 30.) a hatósági ellenőrzések információkezelési rendszerének működésére és a rendszer elemeire vonatkozó szabályok megállapításáról (a hatósági ellenőrzések információkezelési rendszeréről szóló rendelet) (HL L 261., 2019.10.14., 37. o.);

2. a 3. cikk a következő harmadik bekezdéssel egészül ki:

„Az 1. cikk második bekezdése a) pontjának ii. alpontját 2023. január 1-jétől kell alkalmazni.”

5. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1. cikk b) pontját 2023. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. december 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2021/2120 HATÁROZATA

(2021. november 25.)

az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságában az AKCS–EU Nagykövetek Bizottsága 3/2019 határozatának az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) bekezdése szerinti átmeneti intézkedések elfogadása céljából történő módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 217. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti partnerségi megállapodást ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az AKCS–EU partnerségi megállapodás) 2000. június 23-án írták alá Cotonouban és az 2003. április 1-jén lépett hatályba. Az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságának 3/2019 határozatával ⁽²⁾ (a továbbiakban: az átmeneti intézkedésekről szóló határozat) összhangban az AKCS–EU partnerségi megállapodást 2021. november 30-ig kell alkalmazni.
- (2) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével összhangban 2018 szeptemberében elindultak az új AKCS–EU partnerségi megállapodásról (a továbbiakban: az új megállapodás) szóló tárgyalások. Az új megállapodás nem lesz alkalmazásra kész 2021. november 30-ig, a jelenlegi jogi keret lejáratának napjáig. Ezért az átmeneti intézkedésekről szóló határozatot módosítani kell a AKCS–EU partnerségi megállapodásban foglalt rendelkezések alkalmazásának további meghosszabbítása érdekében.
- (3) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikke (4) bekezdésének második albekezdése értelmében az AKCS-EU Miniszterek Tanácsa elfogad minden átmeneti intézkedést, amelyre szükség lehet az új megállapodás hatálybalépéséig.
- (4) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás 15. cikkének (4) bekezdése alapján az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa 2019. május 23-án az átmeneti intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskörét átruházta az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságára ⁽³⁾. Ezért az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságának kell módosítania az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) bekezdése szerinti átmeneti intézkedéseket.
- (5) Helyénvaló meghatározni az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságában az Unió által képviselendő álláspontot, mivel a tervezett jogi aktus kötelező érvényű lesz az Unióra nézve.
- (6) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell az egyrészről az Unió és tagállamai, és másrészről az AKCS-államok közötti kapcsolatok folyamatosságának biztosítása céljából. Következésképpen, a módosított átmeneti intézkedések nem az AKCS–EU partnerségi megállapodásnak az annak 95. cikke (3) bekezdése szerinti módosítására irányulnak,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o. Az AKCS–EU partnerségi megállapodást a 2005. június 25-én Luxembourgban aláírt megállapodással (HL L 209., 2005.8.11., 27. o.) és a 2010. június 22-én Ouagadougouban aláírt megállapodással (HL L 287., 2010.11.4., 3. o.) módosították.

⁽²⁾ Az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságának 3/2019 határozata (2019. december 17.) az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) bekezdése szerinti átmeneti intézkedések elfogadásáról (HL L 1., 2020.1.3., 3. o.).

⁽³⁾ Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának 1/2019 határozata (2019. május 23.) az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) bekezdése szerinti átmeneti intézkedésekről szóló határozat elfogadására vonatkozó hatásköröknek az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságára történő átruházásáról (HL L 146., 2019.6.5., 114. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságában az Unió által képviselendő álláspont az AKCS–EU partnerségi megállapodás 95. cikkének (4) cikke alapján a következő: módosítani kell az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságának 3/2019 határozatát annak érdekében, hogy meghosszabbítsák az AKCS–EU partnerségi megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását 2022. június 30-ig, illetve az új megállapodás hatálybalépéséig vagy az új megállapodásnak az Unió és az AKCS-államok közötti ideiglenes alkalmazásáig, attól függően, hogy melyik következik be előbb.

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás rendelkezéseit a 95. cikke (4) bekezdésének céljával és rendeltetésével összhangban kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 25-én.

a Tanács részéről
az elnök
Z. POČIVALŠEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2121 HATÁROZATA**(2020. július 6.)****az iratkezelésről és az irattárról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösség és az Európai Atomenergia-közösség levéltárainak a nyilvánosság számára történő megnyitásáról szóló, 1983. február 1-jei 354/83/EGK, EURATOM tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Bizottság működésének és napi munkájának alapját az általa tárolt irattári anyagok képezik. Az irattári anyagok a Bizottság eszköztárának részét képezik, és az információcsere megkönnyítését, a meghozott intézkedések alátámasztását, az intézmény jogi kötelezettségeinek teljesítését és emlékezetének megőrzését szolgálják. Ezért azokat az összes főigazgatóságra és az azoknak megfelelő szervezeti egységekre alkalmazandó hatékony szabályoknak megfelelően kell kezelni.
- (2) A Bizottság a tevékenységei során létrehozott, kapott és kezelt irattári anyagokat őrzi meg. Formátumuktól és a gyűjtésük, létrehozásuk vagy generálásuk technológiai környezetétől függetlenül minden irattári anyagot hivatalos elektronikus irattárban rögzítenek és tárolnak.
- (3) Az iratkezelésre és az irattárakra vonatkozó rendelkezések elveket határoznak meg a következők biztosítására: az irattári anyagok létrehozása, fogadása és megfelelő megőrzése vagy megsemmisítése, valamint azok megtekintése és közzétevése; az irattári anyagok és az azokat kísérő metaadatok hitelessége, megbízhatósága, sértetlensége és olvashatósága az idő múlásával; az egyes iratok azonosítása, valamint a metaadatok kinyerése és kiosztása annak érdekében, hogy azok iktathatók, kereshetők és könnyen nyomon követhetők legyenek; a bizottsági dokumentum- és irattárkezelő rendszerek, elektronikus adattárak és az analóg adathordozók tárolására létrehozott adattárak struktúrájának fejlesztése, karbantartása és frissítése.
- (4) Ezen elvek célja, hogy lefedjék a Bizottság iratainak életciklusát, függetlenül az adathordozó típusától, és hogy a Bizottság adat- és információkezelési szakpolitikájával, irányítási rendszereivel és gyakorlatával összhangban biztosítsák az adatok, információk és irattári anyagok elérhetőségét, cseréjét, megosztását, újbóli felhasználását és közzétételét.
- (5) A hatékony és megfelelő iratkezelés és archiválás segíti a Bizottság átláthatósági kötelezettségeinek teljesítését, különösen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés megkönnyítése és a közintézkedések elszámoltathatósága elvének érvényesítése révén.
- (6) Az irattári anyagok kezelésére és az irattárakra vonatkozó rendelkezéseket össze kell hangolni azzal a kötelezettséggel, hogy az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott elvekkel, szabályokkal és korlátokkal összhangban hozzáférést kell biztosítani a Bizottság birtokában lévő dokumentumokhoz.
- (7) A 2002/47/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozattal ⁽³⁾ a Bizottság módosította eljárési szabályzatát a dokumentumkezelésre vonatkozó rendelkezések beillesztése érdekében, a 2004/563/EK, Euratom bizottsági határozattal ⁽⁴⁾ pedig úgy módosította az eljárési szabályzatot, hogy az elektronikus és digitalizált dokumentumokra vonatkozó rendelkezéseket foglaljon magában az elektronikus dokumentumkezelés és -archiválás meghatározása érdekében, rögzítve a valamennyi szervezeti egységre alkalmazandó közös szabályokat és eljárásokat.

⁽¹⁾ HL L 43., 1983.2.15., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2002/47/EK, ESZAK, Euratom határozata (2002. január 23.) eljárési szabályzatának módosításáról (HL L 021., 2002.1.24., 23. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2004/563/EK, Euratom határozata (2004. július 7.) belső eljárési szabályzatának módosításáról (HL L 251., 2004.7.27., 9. o.).

- (8) Naprakészé kell tenni azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák, hogy az elektronikus, digitalizált és elektronikus úton továbbított dokumentumok milyen feltételek mellett érvényesek és tárolhatók a Bizottság céljaira.
- (9) Az iratkezelési és archiválási politikának figyelembe kell vennie a Bizottság Digitális transzformáció programját ^(?). Ezért határozottan hangsúlyozni kell azt az elvet, hogy irattári anyagok lehetőleg kizárólag elektronikus formátumban jöjjenek létre, bár ettől az elvtől el lehet térni.
- (10) Az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei számára követendő gyakorlat a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ hatálya alá tartozó elektronikus azonosításnak és bizalmi szolgáltatásoknak az igazgatási együttműködés céljából történő elismerése, és e célból célszerű támaszkodniuk az e rendelet hatálya alá tartozó területeken zajló projektek eredményeire, valamint a már bevált gyakorlatra.
- (11) A Bizottságnak az irattári anyagok kezelésére és az irattárakra vonatkozó szabályait és eljárásait rendszeresen aktualizálni kell, figyelembe véve az egyetemi és tudományos kutatás fejleményeit és eredményeit, beleértve az információs és kommunikációs technológiákra vonatkozó szabványok és fejlemények megjelenését is.
- (12) Az iratkezelési rendszer nemcsak nyilvántartásba veszi az irattári anyagokat, hanem tágabb értelemben véve rögzíti azokat az egyértelmű és megbízható azonosítás, valamint a nyomomonkövethetőség érdekében, ezenkívül az iratokat teljes életciklusuk alatt elérhetővé teszi más felhasználók számára iktatás vagy egyéb módon végzett összesítés révén.
- (13) A Bizottság nyilvántartási rendszerét tápláló információs rendszereket, hálózatokat és átviteli létesítményeket megfelelő biztonsági intézkedésekkel kell védeni az információk védelmére vonatkozó biztonsági szabályokkal összhangban.
- (14) Az adatokat és információkat a Bizottságon belül a lehető legszélesebb körben elérhetővé kell tenni és meg kell osztani az alkalmazottak együttműködésén alapuló munkájának, valamint az adatok és információk visszakereshetőségének és újrafelhasználásának megkönnyítése, az erőforrások szinergiájának előmozdítása és a hatékonyság növelése érdekében.
- (15) A 354/83/EGK, Euratom rendelettel összhangban az Unió minden intézménye levéltárat hoz létre és tart fenn, és megnyitja azt a nyilvánosság számára. Ezenkívül minden intézmény belső szabályokat fogad el az említett rendelet alkalmazására vonatkozóan.
- (16) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében ⁽⁷⁾ a Bizottságnak tájékoztatnia kell az érintetteket a rájuk vonatkozó személyes adatok kezeléséről, és tiszteletben kell tartania az érintetteknek őket megillető jogokat. A Bizottságnak egyensúlyt kell teremtenie e jogok és a közérdekű archiválás céljai között, az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban.
- (17) Az (EU) 2018/1725 rendelet 16. cikkének (5) bekezdése és 19. cikkének (3) bekezdése kivételeket ír elő az érintettek tájékoztatáshoz és törléshez való joga alól a közérdekű archiválás céljából végzett adatkezelés tekintetében. E jogok elvben nem alkalmazhatók a Bizottság levéltárainak sajátos összefüggésében, figyelembe véve az intézmény méretét és irattári anyagainak mennyiségét, valamint a közérdekű archiválás jellegét. Az ilyen irattári anyagokban szereplő személyes adatok törlése különösen aláásná a Bizottság irattárainak érvényességét, sértetlenségét és hitelességét, és ezért súlyosan veszélyeztetné a közérdekű archiválás céljának elérését.

^(?) A C(2018) 7118 közlemény a Bizottságnak az Európai Bizottság digitális stratégiájáról. Lásd még a Bizottság C(2016) 6626 számú közleményét, amely meghatározza a Bizottság adat-, információ- és tudásmenedzsmenttel kapcsolatos belső politikájának általános irányát.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (18) Előfordulhat, hogy a Bizottság nem képes információkat szolgáltatni az adatkezelésről, vagy az információszolgáltatás aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne az állandó megőrzésre kiválasztott akták és irattári anyagok levéltárba való továbbítását követően. Az érintetteket tájékoztatni kell arról, hogy a személyes adataikat tartalmazó irattári anyagok az (EU) 2018/1725 rendelet 15. és 16. cikkében említett információk részeként az említett irattári anyagok megőrzési időszakának végén továbbíthatók a Bizottság levéltárába. Ezt az információt azon eredeti adatfeldolgozási műveletekkel kapcsolatban szolgáltatják, amelyek tekintetében a személyes adatokat eredetileg gyűjtötték.
- (19) Az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy eltéréseket állapítson meg az említett rendelet 17., 18., 20., 21., 22. és 23. cikkében említett jogoktól, amennyiben ezek a jogok valószínűsíthetően lehetetlenné teszik vagy súlyosan hátráltatják a közérdekű archiválási célok elérését, és e célok eléréséhez eltérésekre van szükség. Amennyiben a Szerződések alapján elfogadott jogi aktus nem rendelkezik eltérésekről, olyan belső szabályokat kell elfogadni, amelyek alapján a Bizottság eltérhet e jogoktól.
- (20) A személyes adatokhoz való hozzáférés biztosítása az érintett olyan kérelme esetén, amely nem nyújt konkrét tájékoztatást a kérelem tárgyát képező adatkezelésről, aránytalan adminisztratív erőfeszítést igényelhet, vagy gyakorlatilag kivitelezhetetlen lehet, tekintettel a Bizottság levéltárainak méretére és jellegére.
- (21) A személyes adatok helyesbítése aláásná a Bizottság irattárainak integritását és hitelességét, és megghiúsítaná a közérdekű archiválás célját. Ez nem érinti azt a lehetőséget, hogy a Bizottság a pontatlan személyes adatok kellően indokolt eseteiben úgy határozhat, hogy a vonatkozó irattári anyaghoz kiegészítő nyilatkozatot vagy megjegyzést csatol.
- (22) A személyes adatok az állandó megőrzésre kiválasztott irattári anyagok szerves és nélkülözhetetlen részét képezik. Ezért az ilyen irattári anyagokban szereplő személyes adatok kezelése elleni tiltakozáshoz való jog biztosítása lehetetlenné tenné a közérdekű archiválás céljának elérését.
- (23) A Bizottságnak az (EU) 2018/1725 rendelet 13. cikkében említett feltételek és biztosítékok mellett eltérésekről is kell rendelkeznie.
- (24) Az elszámoltathatóság elvének teljesülése érdekében a Bizottságnak nyilvántartást kell vezetnie az általa alkalmazott eltérésekről.
- (25) Az érintetteket megillető jogok és szabadságok legmagasabb szintű védelmének garantálása érdekében, továbbá az (EU) 2018/1725 rendelet 44. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság adatvédelmi tisztviselőjét a lehető leghamarabb tájékoztatni kell az e határozat szerinti eltérések alkalmazásáról.
- (26) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációra került sor e szabályokról, és a biztos 2020. március 3-án véleményt nyilvánított, amelyben ajánlásokat fogalmazott meg.
- (27) A személyzet minden tagjának elszámoltathatónak kell lennie a felelősségi körébe tartozó politikákkal, folyamatokkal és eljárásokkal kapcsolatos irattári anyagok létrehozásáért és helyes kezeléséért,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat a következőkre vonatkozó szabályokat állapítja meg:

- a) a bizottsági irattári anyagok és irattárak kezelése;

- b) a Bizottság irattárainak megőrzése és a nyilvánosság számára történő megnyitása, valamint a Bizottság levéltári anyagainak elhelyezése az Európai Unió Levéltárában, a firenzei Európai Doktori Intézetben (EUI).

2. cikk

Hatály

Ez a határozat a Bizottság birtokában lévő irattári anyagokra és a Bizottság irattáira vonatkozik, függetlenül azok formájától, adathordozójától, korától és elhelyezkedésétől.

Külön megállapodás útján alkalmazható az egyes uniós szakpolitikák alkalmazásáért felelős más szervezetek irattári anyagaira, illetve a közigazgatási szervek és a Bizottság közötti átviteli hálózatokon keresztül kicserélt irattári anyagokra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „irattári anyag”: dokumentumként ⁽⁸⁾, adatgyűjtésként vagy egyéb formában digitális vagy analóg adathordozón kapott és létrehozott információ, amelyet hivatalos adattárban rögzítenek, és amelyet bizonyítékként és eszközként kezelnek és tartanak nyilván ⁽⁹⁾;
2. „metaadatok”: minden olyan információ, amely bemutatja az irattári anyagok hátterét, tartalmát és szerkezetét, valamint kezelésük időbeli alakulását, többek között a lekérdezés, a hozzáférhetőség és a további felhasználás céljából;
3. „digitalizáció”: a papíron vagy bármely más hagyományos adathordozón tárolt adatok elektronikus kiadássá történő átalakításának folyamata;
4. „irattári anyagok hivatalos adattára”: a Főtitkárság által elismert és jóváhagyott rendszer, amelynek keretében a Bizottság birtokában lévő irattári anyagokat összegyűjtik, rendszerezik és kategorizálják az anyagok lekérdezésének, terjesztésének, felhasználásának, megsemmisítésének vagy megőrzésének megkönnyítése érdekében;
5. „rögzítés”: egy dokumentum hivatalos elektronikus adattárba történő bevétele egyedi azonosító és metaadatok kombinálása révén ⁽¹⁰⁾;
6. „egyedi azonosító”: egy gép vagy személy által az irattári anyaghoz egyértelműen hozzárendelt számjegyek, betűk vagy ezek kombinációjának sorozata, amely az anyagot egyediként azonosítja és megkülönbözteti az összes többitől;
7. „nyilvántartásba vétel”: az irattári anyag nyilvántartásban való rögzítése, annak megállapítása, hogy az anyag teljes, és adminisztrációs és/vagy jogi szempontból megfelelően készült, valamint annak igazolása, hogy azt a szerző egy adott napon elküldte a címzettnek, vagy az bejövő vagy kimenő küldeményként a Bizottság valamelyik hivatalos adattárába bekerült;
8. „akta”: az irattári anyagoknak a Bizottság tevékenységeivel összhangban elkészített összesítése bizonyítás, igazolás vagy tájékoztatás céljából, valamint a munka hatékonyságának biztosítására; az aktát alkotó irattári anyagok csoportját úgy állítják össze, hogy a Bizottság vagy annak szervezeti egységei által végzett tevékenységek tekintetében koherens és releváns egészet képezzen;
9. „iktatási terv”: olyan eszköz, amely egy hierarchikus és logikus, több egymással összefüggő alcsoportot feltüntető faszerkezet formájában lehetővé teszi, hogy az aktákat (vagy az irattári anyagok más összesítéseit) a funkciók, tevékenységek és munkafolyamatok alapján rendszerezve csoportosítsák és összekapcsolják azokat a kidolgozásuk körülményeivel;
10. „hitelesség”: az a tény, hogy egy irattári anyagról bebizonyítható, hogy tényleg az, amit állítanak róla, hogy tényleg az a személy hozta létre vagy küldte el, akiről ezt állítják, és hogy az anyagot az állításnak megfelelően hozták létre vagy küldték el ⁽¹¹⁾;

⁽⁸⁾ „dokumentum”: az 1049/2001/EK rendelet 3. cikkének a) pontja szerint értelmezendő.

⁽⁹⁾ ISO 15489-1:2016, 3.14. pont.

⁽¹⁰⁾ ISO 15489-1:2016, 9.3. pont.

⁽¹¹⁾ ISO 15489-1:2016, 5.2.2.1. pont.

11. „megbízhatóság”: az a tény, hogy az irattári anyag tartalma azon ügyletek, tevékenységek vagy tények megbízható, teljeskörű és pontos bemutatása, amelyeket tanúsít, és hogy a dokumentumra a későbbi ügyletek vagy tevékenységek során lehet támaszkodni ⁽¹²⁾;
12. „integritás”: az a tény, hogy az irattári anyag teljes és változatlan ⁽¹³⁾;
13. „érvényesség”: az a tény, hogy egy dokumentum rendelkezik az előállítás körülményei által megkövetelt valamennyi belső és külső jellemzővel, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a dokumentum a szerző szándékának kifejezéséként és valamennyi jogi következménnyel együtt elfogadható legyen;
14. „elfogadhatóság”: az a tény, hogy egy dokumentum rendelkezik a befogadás körülményei által megkövetelt valamennyi belső és külső jellemzővel, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a dokumentum a szerző szándékának kifejezéséként és valamennyi jogi következménnyel együtt elfogadható legyen;
15. „megőrzés”: minden olyan technikai folyamat és művelet, amely lehetővé teszi az irattári anyagok hosszú időn keresztül történő megtartását, azok sértetlenségének és hitelességének fenntartását, valamint a tartalmukhoz való hozzáférés biztosítását.

II. FEJEZET

IRATKEZELÉS

4. cikk

Létrehozás

(1) Az újonnan létrehozott információk szerzőjének elemeznie kell az információkat annak meghatározása érdekében, hogy mely elektronikus kezelési rendszeren keresztül kell kezelni az információkat, hogy azokat rögzíteni kell-e, és mely hivatalos adattárolási rendszerben kell azokat megőrizni.

(2) Az irattári anyagokat a vonatkozó típusra meghatározott formai követelményeknek megfelelően kell létrehozni.

(3) A Bizottság irattári anyagait elektronikus formában kell létrehozni, és azokat a hivatalos elektronikus adattárakban kell tárolni.

A következő helyzetekben azonban előfordulhat, hogy az irattári anyagokat eltérő adathordozón vagy más módon tárolják:

- a) amennyiben az uniós vagy nemzeti jog valamely rendelkezése ezt előírja;
- b) amennyiben a protokoll papíralapú adathordozót ír elő;
- c) amennyiben gyakorlati okok akadályozzák a dokumentum digitalizálását;
- d) amennyiben az eredeti analóg dokumentum megőrzése a formája vagy az alapjául szolgáló anyag, illetve történelmi okok miatt hozzáadott értékkel bír.

5. cikk

Digitalizálás

(1) A Bizottság által létrehozott vagy kapott, analóg adathordozón tárolt információkat szisztematikusan digitalizálni kell. A hivatalos elektronikus adattárban rögzített elektronikus kiadások a megfelelő eredeti analóg dokumentumok helyébe lépnek, kivéve, ha az uniós jog valamely rendelkezése vagy az érintett tagállam vagy harmadik ország joga saját kezű aláírást ír elő.

(2) A 22. cikk alapján elfogadott végrehajtási szabályok meghatározzák a digitalizálás eljárási és technikai részleteit, az alkalmazandó kivételeket, valamint az analóg irattári anyagok digitalizálást követő megsemmisítését.

⁽¹²⁾ ISO 15489-1:2016, 5.2.2.2. pont.

⁽¹³⁾ ISO 15489-1:2016, 5.2.2.3. pont.

6. cikk

Rögzítés

- (1) Minden főigazgatóság vagy annak megfelelő szervezeti egység rendszeresen felülvizsgálja a tevékenységei során létrehozott vagy kapott információk típusait annak meghatározása érdekében, hogy mely információkat kell hivatalos elektronikus adattárban rögzíteni, és – figyelembe véve a létrehozásuk körülményeit – megszervezi a teljes életciklus során történő adatkezelést.
- (2) A rögzített irattári anyagok nem módosíthatók. Törölhetők vagy helyettesíthetők a következő verziókkal mindaddig, amíg az akta, amelyhez tartoznak, le nem zárul.

7. cikk

Nyilvántartásba vétel

- (1) A dokumentumokat nyilvántartásba kell venni, ha olyan fontos információkat tartalmaznak, amelyek nem rövid élettartamúak, vagy amelyek a Bizottság vagy annak valamely szervezeti egységének fellépését vagy nyomonkövetési tevékenységét vonhatják maguk után.
- (2) A nyilvántartásba vett irattári anyagok egyedi azonosítóinak létrehozása céljából nyilvántartásokat kell létrehozni.

Minden nyilvántartást össze kell kapcsolni egy vagy több elektronikus adattárral. Biztonsági okokból kivételek tehetők.

8. cikk

Iktatási terv

A Bizottság iktatási terve a Bizottság valamennyi szervezeti egységében közös aktabesorolást alkalmaz. Ez a besorolás a Bizottság tevékenység alapú irányításának részét képezi.

9. cikk

Számítógépes eljárások és rendszerek

Amennyiben valamely bizottsági rendelkezés másként nem rendelkezik, a főigazgatóságok és az azoknak megfelelő szervezeti egységek az irattári anyagok tárolásának, az azokhoz való hozzáférésnek és azok visszanyerésének biztosítása érdekében számítógépes eljárások, valamint interfészekkel ellátott számítógépes rendszerek és struktúrák segítségével vezetnek és kezelik irattári anyagaikat.

10. cikk

Az elektronikus aláírások, bélyegzők, időbélyegzők és ajánlott kézbesítési szolgáltatások joghatása

- (1) A minősített elektronikus aláírás ⁽¹⁴⁾ a saját kezű aláírással azonos joghatással bír.
- (2) A minősített elektronikus bélyegzők ⁽¹⁵⁾ esetében vélelmezni kell a hozzájuk kapcsolódó adatok sértetlenségét és a bélyegzőnek megfelelő eredetét.
- (3) A minősített elektronikus időbélyegző ⁽¹⁶⁾ esetében vélelmezni kell az általa feltüntetett dátum és időpont pontosságát, valamint az adott dátumhoz és időponthoz kapcsolt adatok sértetlenségét.

⁽¹⁴⁾ „elektronikus aláírás”: a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének (10)–(12) bekezdése szerint értelmezendő.

⁽¹⁵⁾ „elektronikus bélyegző”: a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének (25)–(27) bekezdése szerint értelmezendő.

⁽¹⁶⁾ „elektronikus időbélyegző”: a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének (33) és (34) bekezdése szerint értelmezendő.

(4) A minősített ajánlott elektronikus kézbesítési szolgáltatás⁽¹⁷⁾ alkalmazásával küldött és fogadott adatok esetében vélemezni kell azok sértetlenségét, az adatok küldésének az azonosított küldő és az adatok fogadásának az azonosított fogadó általi végrehajtása tényét, valamint a minősített ajánlott elektronikus kézbesítési szolgáltatás által feltüntetett adatküldési és -fogadási dátum és időpont pontosságát.

11. cikk

A dokumentumok és eljárások érvényessége

(1) A Bizottság által létrehozott vagy kapott dokumentumok akkor tekinthetők az érvényességi vagy elfogadhatósági kritériumoknak megfelelőnek, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azonosították azt a személyt, akitől származik;
- b) a dokumentum elkészítésének körülményei megbízhatóak, és a dokumentum megfelel a sértetlenségét garantáló feltételeknek;
- c) a dokumentum megfelel az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogban meghatározott formai követelményeknek;
- d) elektronikus dokumentum esetében a dokumentum oly módon kerül létrehozásra, amely garantálja a dokumentum tartalmának és az azt kísérő metaadatoknak a sértetlenségét, megbízhatóságát és használhatóságát.

(2) A Bizottság által létrehozott vagy kapott analóg dokumentum digitalizálásával létrehozott elektronikus kiadás akkor tekinthető az érvényességi vagy elfogadhatósági kritériumoknak megfelelőnek, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az uniós jog vagy az érintett tagállam vagy harmadik ország joga nem írja elő az aláírást;
- b) a formátuma garantálja az integritást, a megbízhatóságot, a tartósságot, a hosszú távú olvashatóságot és a benne foglalt információkhoz való könnyű hozzáférést.

Amennyiben nincs szükség aláírt analóg dokumentumra, az ilyen elektronikus kiadás bármely információcserére és a Bizottságon belüli bármely belső eljárásra használható.

(3) Amennyiben az uniós vagy nemzeti jog valamely rendelkezése egy dokumentum aláírt eredeti példányát írja elő, a Bizottság által elkészített vagy kapott dokumentumnak meg kell felelnie ennek a követelménynek, ha a dokumentum az alábbiak bármelyikét tartalmazza:

- a) egy vagy több kézzel írott vagy minősített elektronikus aláírás;
- b) egy vagy több, a minősítettől eltérő elektronikus aláírás, amely elegendő garanciát nyújt az aláíró azonosítására és akaratának az aláírt dokumentumban való kifejezésére vonatkozóan.

(4) Ha egy bizottsági eljárás az eljárás egy vagy több szakaszában egy jogosultsággal rendelkező személy aláírására vagy egy személy hozzájárulására van szükség, az eljárást informatikai rendszerekkel is kezelhetik, azzal a feltétellel, hogy minden egyes személyt biztonsággal és nem félreérthető módon azonosítsanak, és a kérdéses rendszer biztosítékkal szolgál arra vonatkozóan, hogy a tartalom az eljárás során változatlan maradjon.

(5) Abban az esetben, ha egy eljárásban a Bizottság és más szervek is részt vesznek, és az eljárás egy vagy több szakaszában szükség van egy jogosultsággal rendelkező személy aláírására vagy egy személy hozzájárulására, az eljárást olyan informatikai rendszerekkel is kezelhetik, amelyek megfelelnek a feltételeknek, és amelyek kölcsönös megállapodás útján meghatározott technikai biztosítékokat nyújtanak.

⁽¹⁷⁾ „ajánlott elektronikus kézbesítési szolgáltatás”: a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének (36) és (37) bekezdése szerint értelmezendő.

12. cikk

A Bizottságon belüli adat- és információszolgáltatás

(1) Az adatokat és információkat a lehető legszélesebb körben hozzáférhetővé kell tenni és meg kell osztani a Bizottságon belül, kivéve, ha a hozzáférést jogi kötelelem korlátozza.

(2) Az információmegosztás érdekében a főigazgatóságoknak és az azoknak megfelelő szervezeti egységeknek biztosítaniuk kell, hogy aktáik a benne foglaltak érzékenységeinek megfelelő lehető legszélesebb körben hozzáférhetőek legyenek.

13. cikk

Információbiztonság és -védelem

Az irattári anyagokat a Bizottságnak az információk védelmére vonatkozó biztonsági szabályaival összhangban kell kezelni. E célból az irattári anyagokat, aktákat, információs rendszereket és irattárat – beleértve azok hálózatait és továbbítási eszközeit – a minősített adatok, a nem minősített érzékeny adatok és a személyes adatok ⁽¹⁸⁾ kezelése során megfelelő biztonsági intézkedésekkel kell védeni.

A minősített adatokat az érvényes biztonsági szabályokkal összhangban kell kezelni.

III. FEJEZET

MEGŐRZÉS ÉS LEVÉLTÁRAK

14. cikk

Tárolás és megőrzés

(1) A tárolásra és a megőrzésre a következő feltételek mellett kerül sor:

- a) az irattári anyagokat olyan formában kell tárolni, amelyben létrehozták, elküldték vagy átvették azokat, vagy olyan formában, amely megőrzi tartalmuk és a kísérő metaadatok hitelességét, megbízhatóságát és sértetlenségét;
- b) az irattári anyagok tartalmának és releváns metaadatainak a tárolásuk teljes időtartama alatt olvashatóknak kell lenniük a hozzáférésre jogosult személyek számára;
- c) amennyiben az irattári anyagokat elektronikus úton küldik el vagy fogadják, az irattári anyag eredetének vagy rendeltetésének meghatározásához, valamint a rögzítés vagy nyilvántartásba vétel dátumának és időpontjának meghatározásához szükséges információknak a minimálisan tárolandó metaadatok részét kell képezniük;
- d) amennyiben informatikai rendszerek által kezelt elektronikus eljárásokról van szó, az eljárás hivatalos szakaszaira vonatkozó információkat olyan feltételek mellett kell megőrizni, hogy biztosítva legyen az egyes szakaszok, valamint a szerzők és az eljárásban részt vevő többi szereplő azonosítása.

(2) A főtábornok biztosítja a digitális megőrzési stratégia végrehajtását annak érdekében, hogy a 15. cikk (1) bekezdésében említett adatmegőrzési listák alapján lehetővé tegye az elektronikus irattári anyagokhoz való hosszú távú hozzáférést. A Bizottság Történelmi Irattárával együttműködésben kidolgozandó stratégiának biztosítania kell az irattári anyagok hitelességének, megbízhatóságának és sértetlenségének, valamint hozzáférhetőségének biztosítására szolgáló folyamatok, eszközök és erőforrások meglétét.

15. cikk

Megőrzés, továbbítás és megsemmisítés

(1) Az akták és – bizonyos esetekben – az irattári anyagok különböző kategóriáira vonatkozó megőrzési időszakot szabályozási eszközök – például a közös megőrzési lista vagy a szervezeti háttér, a hatályos jogszabályok és a Bizottság jogi kötelemei alapján összeállított egy vagy több egyedi megőrzési lista – révén kell meghatározni a Bizottság egészére vonatkozóan.

⁽¹⁸⁾ „személyes adat”: az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint értelmezendő.

(2) A főigazgatóságok és az azoknak megfelelő szervezeti egységek rendszeresen értékelik az általuk kezelt irattári anyagokat és aktákat annak megállapítása érdekében, hogy azokat továbbítani kell-e a Bizottság 16. cikkben említett levéltárába, vagy meg kell azokat semmisíteni.

Az irattári anyagokra és aktákra vonatkozó bizonyos metaadatokat azonban az eredeti elektronikus adattárban meg kell őrizni az ilyen iratok és akták, valamint továbbításuk vagy megsemmisítésük bizonyítékeként.

(3) A CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy annál magasabb minősítésű EU-minősített adatok nem továbbíthatók a Bizottság Történeti Irattárába.

16. cikk

A Bizottság Történeti Irattára

A Bizottság Történeti Irattárának feladatai a következők:

- a) garantálja a hozzá továbbított irattári anyagok, akták és irattárak hitelességét, megbízhatóságát és sértetlenségét, valamint az azokhoz való hozzáférést;
- b) biztosítja a továbbító szervezeti egységek által rendelkezésre bocsátott irattári anyagok és akták metaadatainak anyagi védelmét és sértetlenségét;
- c) kérésre a főigazgatóságok vagy az azoknak megfelelő szervezeti egységek rendelkezésére bocsátja az irattári anyagokat és az aktákat;
- d) szükség esetén és az eredeti főigazgatósággal, az annak megfelelő szervezeti egységgel vagy annak utódjával együttműködve elvégzi a továbbított irattári anyagok, akták és irattárak második felülvizsgálatát;
- e) kezdeményezi a minősített dokumentumok minősítésének a 354/83/EGK, EURATOM rendelet; 3. és 5. cikkében említett feloldását;
- f) 30 év elteltével megnyitja a Bizottság levéltárait a nyilvánosság számára, kivéve azokat az irattári anyagokat, amelyekre az egyének magánéletével és személyi sérthettségével, illetve valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeivel kapcsolatos kivételek vonatkoznak, ideértve a szellemi tulajdont is;
- g) a nyilvánosság számára elérhetővé tett bizottsági levéltári anyagokat elhelyezi az Európai Unió Levéltárában, az Európai Doktori Intézetben.

17. cikk

A Bizottság Történeti Irattárában tárolt személyes adatok kezelése

(1) Az érintettek következő jogaitól való eltérést alkalmazandó az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amennyiben az a közérdekű archiválási célok teljesítéséhez és a Bizottság levéltári anyagai sértetlenségének megőrzéséhez szükséges, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) a betekintési jog ⁽¹⁹⁾, amennyiben az érintett kérelme aránytalan adminisztratív erőfeszítés nélkül nem teszi lehetővé a meghatározott irattári anyagok azonosítását. Az érintett kérésére meghozandó intézkedés és a szükséges adminisztratív erőfeszítés értékelése során különös figyelmet kell fordítani az érintett által szolgáltatott információkra, valamint a potenciálisan érintett irattári anyagok jellegére, hatókörére és méretére;
- b) a helyesbítéshez való jog ⁽²⁰⁾, amennyiben a helyesbítés lehetetlenné teszi a Bizottság levéltárában tartós megőrzésre kiválasztott irattári anyagok sértetlenségének és hitelességének megőrzését, az érintett irattári anyaghoz fűzött kiegészítő nyilatkozat vagy megjegyzés lehetőségének sérelme nélkül, kivéve, ha ez lehetetlennek bizonyul vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényel;

⁽¹⁹⁾ Az (EU) 2018/1725 rendelet 17. cikke.

⁽²⁰⁾ Az (EU) 2018/1725 rendelet 18. cikke.

- c) a személyes adatok helyesbítésére vagy törlésére vonatkozó értesítési kötelezettség ⁽²¹⁾, amennyiben ez lehetetlennek bizonyul vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényel;
- d) az adatkezelés elleni tiltakozás joga ⁽²²⁾, amennyiben a személyes adatok a Bizottság levéltárában tartós megőrzésre kiválasztott irattári anyagokban szerepelnek, ezek szerves és nélkülözhetetlen részeként.

(2) A Bizottság megfelelő biztosítékokat alkalmaz az (EU) 2018/1725 rendelet 13. cikkének való megfelelés biztosítása érdekében. E biztosítékoknak technikai és szervezési intézkedéseket is magukban kell foglalniuk, különösen az adattakarékosság elvének tiszteletben tartása érdekében. A biztosítékok közé tartoznak a következők:

- a) a Bizottság levéltárába továbbítandó aktákat eseti értékelést követően, a Bizottság megőrzési listái szerint kell kiválasztani. Az adminisztratív megőrzési időszak végén az összes többi aktát – ideértve a személyes adatokat tartalmazó, strukturált aktákat, például a személyes és egészségügyi aktákat is – meg kell semmisíteni;
- b) a megőrzési listáknak rendelkezniük kell bizonyos típusú irattári anyagok adminisztratív megsemmisítéséről az adminisztratív megőrzési időszak vége előtt. Következésképpen az ilyen típusú irattári anyagokat nem lehet közérdekű archiválás céljából feldolgozni;
- c) a közérdekű archiválás céljából történő feldolgozást megelőzően a főigazgatóság vagy az annak megfelelő szervezeti egység jelentést tesz a 354/83/EGK, EURATOM rendelet 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó irattári anyagoknak a Bizottság levéltárába továbbítandó aktákban való esetleges jelenlétéről;
- d) mielőtt a bizottsági aktát elérhetővé teszik a nyilvánosság számára, a Bizottság Történeti Irattára áttekinti azt, hogy ellenőrizze a 354/83/EGK, EURATOM rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett kivételek hatálya alá tartozó irattári anyagok esetleges jelenlétét, többek között a c) pontban említett útmutatás alapján, a személyes adatok védelme céljából.

(3) A Bizottság rögzíti az e határozat alapján alkalmazott eltérések okait. Az irattári anyagot és adott esetben a ténybeli vagy jogi háttérre vonatkozó dokumentumokat nyilvántartásba kell venni. Kérésre ezeket az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Ha az érintettek jogai tekintetében e határozattal összhangban eltéréseket alkalmaznak, erről a Bizottság adatvédelmi tisztviselőjét a lehető leghamarabb tájékoztatni kell. Kérésre az adatvédelmi tisztviselő számára hozzáférést kell biztosítani a vonatkozó irattári anyagokhoz és a ténybeli vagy jogi háttért tartalmazó dokumentumokhoz.

18. cikk

A Bizottság levéltári anyagainak elhelyezése az Európai Doktori Intézetben

(1) A Bizottság Történeti Irattára lehetőség szerint hozzáférést biztosít az Európai Doktori Intézet számára az irattári anyagok analóg adathordozón tárolt digitalizált másolataihoz.

(2) Az Európai Doktori Intézet a Bizottság nyilvános levéltárainak fő hozzáférési pontja.

(3) A Bizottság Történeti Irattára megküldi az Európai Doktori Intézetnek az elhelyezett irattári anyagok leírását. A nemzetközi szabványokkal összhangban és a metaadatok cseréjének megkönnyítése érdekében a Bizottság előmozdítja a saját és az Európai Doktori Intézet irattári rendszerei közötti interoperabilitást.

⁽²¹⁾ Az (EU) 2018/1725 rendelet 21. cikke.

⁽²²⁾ Az (EU) 2018/1725 rendelet 23. cikke.

(4) Az Európai Doktori Intézet az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkével összhangban adatfeldolgozóként⁽²³⁾ jár el az Európai Doktori Intézetben elhelyezett irattári anyagokban szereplő személyes adatok adatkezelőjeként⁽²⁴⁾ eljáró Bizottság utasításai alapján. A Bizottság Történeti Irattára a Bizottság nevében megadja az Európai Doktori Intézet által elhelyezett irattári anyagokban szereplő személyes adatok kezeléséhez szükséges utasításokat, és nyomon követi azok teljesítését.

(5) Minősített adatok nem helyezhetők el az Európai Doktori Intézetben.

IV. FEJEZET

IRÁNYÍTÁS ÉS VÉGREHAJTÁS

19. cikk

Bizottsági szintű irányítás

(1) Minden főigazgató vagy szervezeti egység vezetője létrehozza a szükséges szervezeti, adminisztrációs és fizikai struktúrákat, és gondoskodik arról, hogy az e határozat és a végrehajtási szabályok alkalmazásának biztosításához szükséges személyzet a szervezeti egysége rendelkezésére álljon.

(2) E határozat és végrehajtási szabályai alkalmazásának biztosításáért a Főtitkárság felel.

(3) Az e határozat végrehajtásához szükséges technológiai infrastruktúra biztosításáért az Informatikai Főigazgatóság felel.

20. cikk

Dokumentumkezelők hálózata

(1) Minden főigazgatónak vagy szervezeti egység vezetőjének ki kell jelölnie egy dokumentumkezelőt, akinek feladata, hogy szervezeti egységén belül korszerű és hatékony iratkezelési rendszert tartson fenn, és biztosítsa a koordinációt az osztályon belül, a Főtitkársággal és a Bizottság egyéb szervezeti egységeivel.

(2) A Főtitkárság elnökletével működő dokumentumkezelői hálózat feladatai a következők:

- a) biztosítja e határozatnak a főigazgatóságokon és az azoknak megfelelő szervezeti egységeken belüli helyes és egységes alkalmazását;
- b) kezeli az alkalmazásból fakadó esetleges kérdéseket;
- c) megosztja a főigazgatóságok és az azoknak megfelelő szervezeti egységek képzéssel és támogatási intézkedésekkel kapcsolatos követelményeit.

21. cikk

Tájékoztatás, képzés és támogatás

A Főtitkárság az Informatikai Főigazgatósággal, a Humán erőforrásügyi és Biztonsági Főigazgatósággal és a Bizottság Történeti Irattárával szoros együttműködésben meghozza az e határozatnak a főigazgatóságokon és az azoknak megfelelő szervezeti egységeken belüli alkalmazásához szükséges tájékoztatási, képzési és támogatási intézkedéseket.

⁽²³⁾ „adatfeldolgozó”: az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének (12) bekezdése szerint értelmezendő.

⁽²⁴⁾ „adatkezelő”: az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének (8) bekezdése szerint értelmezendő.

22. cikk

Végrehajtási szabályok

A főtitkár a főigazgatóságokkal és az azoknak megfelelő szervezeti egységekkel együttműködve kidolgozza a végrehajtási szabályokat, és biztosítja azok végrehajtását.

A szabályokat rendszeresen frissítik, különösen az alábbiak figyelembevételével:

- a) az irattári anyagok és irattárak kezelésével kapcsolatos fejlemények, valamint az egyetemi és tudományos kutatások eredményei, beleértve a vonatkozó szabványok megjelenését is;
- b) az információs és kommunikációs technológia fejleményei;
- c) az elektronikus irattári anyagok bizonyító erejére vonatkozó szabályok;
- d) a Bizottság kötelezettségei az átláthatóság, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés és az irattárak nyilvánosság számára történő megnyitása tekintetében;
- e) a Bizottságot esetlegesen terhelő új kötelezettségek;
- f) a Bizottság és szervezeti egységei által készített irattári anyagok megjelenésének összehangolása.

23. cikk

Záró rendelkezés

A 2002/47/EK, ESZAK, Euratom határozat és a 2004/563/EK, Euratom határozat hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, 2020. július 6-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a Szomszédági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 209., 2021. június 14.)

1. A tartalomjegyzékben és az 1. oldalon a címben:

a következő szövegrész: „Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/947 rendelete (2021. június 9.) a Szomszédági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről”,

helyesen: „Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/947 rendelete (2021. június 9.) a Szomszédági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről”.

2. A 32. oldalon, a 25. cikk (2) bekezdése c) pontjában:

a következő szövegrész: „c) a 23. cikk (4) bekezdésében említett, olyan rendkívüli támogatási intézkedésekre, amelyek esetében az uniós finanszírozás nem haladja meg a 20 000 000 EUR-t;”,

helyesen: „c) a 23. cikk (6) bekezdésében említett, olyan rendkívüli támogatási intézkedésekre, amelyek esetében az uniós finanszírozás nem haladja meg a 20 000 000 EUR-t;”.

3. A 46. oldalon, a 38. cikk (8) bekezdése első mondatában:

a következő szövegrész: „(8) A Bizottság éves jelentést nyújt be az EFFA+ stratégiai testületének, a regionális irányítótestületeknek, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a pénzügyi eszközökről, a költségvetési biztosítékokról – többek között az EBB által felhasználtokról – és a költségvetési rendelet 41. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint 241. és 250. cikke szerinti pénzügyi támogatásról.”,

helyesen: „(8) A Bizottság éves jelentést nyújt be az EFFA+ stratégiai testületének, a regionális irányítótestületeknek, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a pénzügyi eszközökről, a költségvetési biztosítékokról – többek között az EBB által felhasználtokról – és az e rendelet 41. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint a költségvetési rendelet 241. és 250. cikke szerinti pénzügyi támogatásról.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU